CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"ONE LORD, ONE FAITH, ONE BAPTISM." Eph. 4 : 5

JULY 1st 1960 - No. 451 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

15th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Christelijke Levenswandel

door Dave Valstar

We hebben een vorige maal gezien dat zelfs Christenen schromelijk tekort schieten in de vervulling van het grote Gebod en dat deze waarheid ons tot nederigheid zal moeten stemmen.

Daarbij kunnen wij het evenwel niet laten. Er bestaat ook een noodzaak tot zelfonderzoek, opdat wij vorderingen zullen maken op de weg der heiligmaking.

Ongetwijfeld bevinden wij ons thans op een gevaarlijk terrein. Zo dikwijls spreken wij liever niet over ons persoonlijk geloofsleven om redenen die alleen aan onszelf bekend zijn.

Op zichzelf genomen is hiermede nog niets bewezen. Niet iedereen spreekt even gemakkelijk over zijn zieleleven. En soms is het zelfs wenselijk bepaalde ervaringen als een kostbaar bezit in het hart te bewaren.

Er is echter nog een andere mogelijkheid. Wij kunnen ook verlegen zijn met onze verhouding tot God. Dit behoeft naar buiten niet altijd te blijken. In het geestelijk gesprek kunnen wij immers in geval van nood veilig uitwijken naar het brede terrein van de algemene beginselen.

Daarmee doen wij natuurlijk niets af van de belangrijkheid van de gedachten-wisseling over de Calvinistische levensbeschouwing. Ook in de kring der gelovigen is studie onontbeerlijk. Zolang wij maar beseffen dat een discussie over geloofszaken haar zin verliest zodra ons hart er buiten blijft en wij de Christelijke beginselen als objectieve gegevens gaan behandelen.

Over de zaken betreffende Gods Koninkrijk zullen wij alleen met brandende harten mogen spreken. Het Woord van God gaat ons in de eerste plaats persoonlijk aan, omdat ook wij betrokken zijn bij het heilswerk van onze Verlosser en Zaligmaker.

* * *

Het is dus mogelijk dat wij de Schriften met ons verstand volkomen aanvaarden, terwijl ons innerlijk bestaan er volkomen vreemd aan is. De gevolgen van zulk een levenshouding blijven soms lang verborgen. Maar toch zijn er tekenen waaraan men de verschraling van het geloofsleven kan herkennen.

Wanneer God slechts een denkwaarheid is geworden en een object van onze uitspraken, is er in ons leven in feite geen plaats meer voor het spreken van God. Dan aanvaarden wij alleen datgene wat overeenstemt met onze godsidee, welke niets anders is dan een projectie van onze menselijke wensen.

De praktijk der godzaligheid is dus niet zo eenvoudig. Voornamelijk omdat zij dwars tegen ons menselijk wezen ingaat. De Here gebiedt ons de naaste lief te hebben. Maar dat kan toch geen betrekking hebben op die bepaalde broeder, die ons zoveel last heeft bezorgd en die maar geen ongelijk wil bekennen.

Onze Vader in de Hemelen heeft de wereld zo lief gehad, dat Hij Zijn enig geboren Zoon heeft gegeven, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren zou gaan, doch het eeuwige leven zou hebben. Maar dat kan toch niet betekenen dat wij als nette mensen bewogen moeten zijn met het lot van dronkaards en prostituees.

Het Woord van God deelt ons nadrukkelijk mee dat Jezus Christus Koning is van Hemel en aarde. Maar dat houdt toch niet in dat wij op elk terrein van het leven van Zijn macht moeten getuigen.

Wij geven er dikwijls de voorkeur aan met rust gelaten te worden. Ook als Christenen zijn wij immers wat huiverig van de totalitaire eis van het Evangelie.

* * *

Martin Buber, een invloedrijk Joods hoogleraar aan de Universiteit van Jeruzalem heeft over dit onderwerp rake dingen gezegd. Volgens hem is de geloofsovertuiging geenszins het eindresultaat van het nadenken over een aantal denkwaarheden over God en Zijn mogelijk ingrijpen in de gang van ons leven, maar het vanzelfsprekende gevolg van het gesprek met God. Hij heeft gezegd: Ik zal U geenszins begeven en U geenszins verlaten. Daarom kunnen wij met vertrouwen zeggen: De Here is mij een Helper, ik zal niet vrezen, wat zal mij een mens doen? (Hebr. 13:5, 6).

Het is te betreuren dat Martin Buber zijn critiek niet heeft gericht op een uitwas van het Christendom. Hij is namelijk van oordeel dat het verschralings-proces onder Christenen onlosmakelijk aan het Christelijk geloof verbonden is. Deze opvatting vloeit voort uit zijn Joodse overtuiging.

Volgens hem maken zowel Paulus als Johannes zich in hun brieven schuldig aan een objectivering van het Evangelie, waardoor de indruk gewekt wordt als zou het geloof op een intellectueel oordeel rusten.

Ds. C. P. R. Rijper, die zich in het "Gereformeerde Weekblad" met de uitspraken van Buber bezig houdt, wijst deze voorstelling van zaken beslist af, onder meer door de aandacht te vestigen op het Evangelie van Johannes, bij wie het geloof een kwestie is van horen, zien, aanschouwen en tasten.

Desondanks kunnen wij van Martin Buber leren dat ons geloof alleen kan bloeien wanneer wij tegenover God in de ik-Gij verhouding staan. Het volk van God kan verloren gaan omdat het geen kennis heeft. Maar het kan ook zijn weg verliezen in de doolhof van het rationalisme. Het vrijzinnig Christendom laat ons zien waartoe dit kan leiden.

Zijne Excellentie David Walker, Canada's Minister van Publieke Werken neemt de kortste weg van zijn huis naar het nieuwe "Sir Charles Tupper Public Works Building" even buiten Ottawa.
De minister die een ervaren kano-vaarder is kan zo in 20 minuten "op het werk" zijn. Zowel zijn huis als het kantoorgebouw staat aan het water.

CEYLON IN DE BRANDING

Dutch Reformed Church blijft stand houden

Als een kruispunt van scheepvaartlijnen wordt het tropische eiland Ceylon omspoeld door de wateren van de Indische Oceaan. Sierlijke palmen wuiven er boven de thee-plantages, die een wereldberoemd product leveren. Het leven schijnt er zijn gewone, Aziatisch rustige gang te gaan, maar onder de oppervlakte broeit overal nog de onrust van rassenhaat en godsdienstverschillen, die in 1958 leidde tot een burgeroorlog, waarbij meer dan 1000 personen het leven verloren.

Het is een spannende tijd op Ceylon, niet het minst voor de kleine Dutch Reformed Church en de afstammelingen van Nederlandse emigranten uit de Gouden Eeuw.

De Dutch Reformed Church in Ceylon bestaat al meer dan 315 jaar. Het was omstreeks het midden van de Gouden Eeuw dat de Hollanders zich op dit eiland vestigden. In die tijd had men in Nederland maar één kerk die officieel meeteelde, de Hervormde Kerk, gefundeerd op de synode van Dordrecht. Deze kerk werd ook op Ceylon als "staatskerk" ingevoerd en het overblijfsel daarvan heet thans de Dutch Reformed Church.

Senator Edmund Joseph Cooray van Ceylon op de Commonwealth Conferentie te London, Eng.

In de tijd, dat Ceylon een Nederlandse kolonie was, kwam deze kerk tot grote bloei. Het aantal Christenen werd in 1696 op 200.000 geschat en aangenomen wordt, dat er tijdens het hoogtepunt van de Nederlandse invloed bijna een half millioen Christenen op Ceylon waren.

De Hollanders waren de eersten, die de Bijbel vertaalden in de talen van de inlanders, het Sinhalees en de Talim-taal. In iedere plaats van enige betekenis werd een kerk gebouwd, zoveel mogelijk overeenkomstig de bouwstijl van de kerken in het Vaderland. Van deze honderd of meer kerkgebouwen, die de Nederlanders tijdens hun bewind op Ceylon gebouwd hebben, zijn er echter maar 4 over, en nog enkele ruines.

DE "BURGHERS"

In 1796 capituleerde de Nederlandse bezetting van Ceylon na een beheersperiode van 150 jaar en werd het eiland een Engelse kolonie. Onmiddellijk begon ook de invloed van de Dutch Reformed Church sterk terug te lopen. Vele Nederlandse settlers vertrokken naar Batavia of keerden naar Nederland terug. Na slechts enkele jaren waren er nog maar 900 Hollanders over. Deze mensen en hun nakomelingen werden daarna met "burghers" aangeduid. Ofschoon het woordje "Dutch" tot nu toe in de naam van de kerk bleef gehandhaafd en ook de namen van verschillende leden der kerk nog aan de Hollandse afkomst herinneren, is de voertaal van de kerk al sinds jaren Engels.

Sinds de tweede wereldoorlog wordt deze kerk sterk gesteund door de Christian Reformed Church. Mede daardoor kwam de Dutch Reformed Church tot nieuwe bloei en kon het zendingswerk onder de inheemse volken, de Sinhalezen en de Tamil krachtiger worden aangepakt. De kerk telt momenteel ongeveer 8000 leden. Er werken vier Amerikaanse predikanten van de Christian Reformed Church.

Men voelt zich nauw verbonden met de Reformed Churches of Australia en de Reformed Churches of New Zealand, met welke men ook wat de leer aangaat een eenheid vormt. Behalve kerken heeft men er ook vele scholen, die subsidie van de regering van Ceylon ontvangen, maar onder verantwoordelijkheid van de kerken staan, een prachtige kans tot evangelisatie.

In 1958 werd Rev. Ananda Perera door de Dutch Reformed Church benoemd tot missionary voor werk onder de Sinhalezen te Colombo. Hij is een geboren inwoner van Ceylon, die 22 jaar lang in de Hindu godsdienst geleefd heeft en die na zijn bekering een opleiding heeft gevolgd aan Calvin Seminary te Grand Rapids, Mich.

BUDDHISTISCHE HAAT

Van de ruim 9 millioen inwoners van Ceylon behoort bijna 70 procent volgens traditie tot de Buddhistische godsdienst. Ook de tegenwoordige regering is overwegend Buddhistisch. Er is echter nog een officiele godsdienstvrijheid, hoewel er steeds meer een tegenstand tegen het Christendom te bemerken valt. Dit is helaas voornamelijk te danken aan een ten onrechte vereenzelvigen van de invloed van de Christelijke kerk met de overheersing van het blanke ras.

Ceylon is al twaalf jaar onafhankelijk, althans wat de binnenlandse politiek betreft, als deelgenoot in het Britse Gemenebest, maar er is een sterke stroming onder het volk om alle banden met Europa door te snijden en zich geheel als een neutrale Aziatische natie te ontwikkelen.

Daarbij komt een sterke inwendige vijandschap van twee volksgroepen, de Sinhalezen, die zeer trots zijn op hun oude, zuivere vorm van Buddhisme en de Tamils, die voor het merendeel de Hindoegodsdienst aanhangen.

De Sinhalezen zien hun Buddhisme als een zendingsreligie. In Colombo staat zelfs een gebouw, dat door een groot opschrift wordt aangeduid als het hoofdkwartier van de Buddhistische zending in *Duitsland*. In boeken wordt het volk verteld, hoe sedert de komst van de Portugezen (voor de Hollanders) op Ceylon het Buddhisme als staatsgodsdienst werd achtergesteld bij het Christendom. Vandaar de felle begeerte om Ceylon weer tot een echt Buddhistisch land te maken. Hiervoor is reeds een organisatie gevormd van 50.000 monniken, die zich voor dit doel geheel willen inzetten.

Het merkwaardige is nu, dat deze actie zich allereerst niet tegen de blanken richt maar tegen de Tamils, die al 2000 jaar op Ceylon wonen.

Daar is een reden voor. Toen de Engelsen het bewind over het eiland in handen namen, werd Engels de voertaal. Het bestuursapparaat werd een belangrijke werkgever en de baantjes gingen naar hen, die Engels kenden.

De Tamils, die juist in het minder vruchtbare deel van het eiland woonden, waren spits op deze baantjes. En toen de zendingsscholen geopend werden, waar men Engels kon leren, stroomden de Tamilkin-

(Vervolg op pag. 2)

DE JODEN IN RUSLAND

Naar schatting wonen er nog 3 millioen Joden in Rusland. Er zijn echter in dit grote land nog slechts 60 Synagogen geopend. Charkof heeft slechts één Synagoge voor 90.000 Joden. In Moskou is er slechts één Synagoge voor 600.000 Joden. Er zijn maar 16 jonge mannen dit tot rabbi worden opgeleid.

Staatsburgerschap en immigratie

BELANGRIJKE VRAGEN

De vraagstukken met betrekking tot het burgerschap van een geëmigreerd persoon zijn zo veelvuldig en ingewikkeld, dat ze geregeld in het leven van een immigrant aan de orde komen. Zo kregen wij kortgeleden nog eens de volgende vraag voorgelegd:

> "Wat moet iemand doen als hij tien jaar in Canada geweest is en hij het Nederlandse burgerschap wil behouden? Aan wie te schrijven en wat te sturen?"
>
> J. A. te B.

De Nederlandse Ambassade in Ottawa heeft ons op deze vraag het volgende geantwoord:

"Art. 7 van de Wet op het Nederlanderschap zegt o.m. dat Nederlanders **geboortig buiten het Koninkrijk** door nationaliteits-verlies worden bedreigd als zij meer dan 10 jaar buiten het Koninkrijk wonen, doch dit kunnen voorkomen door eens in de 10 jaar een eenvoudige verklaring af te leggen, dat zij de Nederlandse nationaliteit wensen te behouden. Dit kan bijv. plaats vinden op elke Nederlandse consulaire post, dus zowel bij de beroeps-consulaten als op de honoraire consulaire posten; hieraan zijn geen kosten verbonden.

Een tijdelijk verblijf in het Koninkrijk wordt niet beschouwd als onderbreking van de 10-jarige termijn.

Ten opzichte van minderjarigen geldt, dat de tienjarige termijn ingaat op de dag hunner meerderjarigheid in de zin der Nederlandse Wet, d.w.z. hun 21ste verjaardag."

Hieruit volgt dus, dat wie **in Nederland geboren** is, zich geen zorgen behoeft te maken over het verlies van Nederlanderschap door het verstrijken van de tienjarige termijn. Alleen zij, die buiten het Koninkrijk der Nederlanden geboren zijn vallen onder deze bepaling.

Een andere lezer stelde de volgende vraag:

> "Gaarne zou ik weten of het mogelijk is voor een genaturaliseerd Canadees, zich weer te vestigen in Holland. Indien dat mogelijk is, kunt U me dan vertellen, welke maatregelen hiervoor genomen moeten worden?"
>
> H. M. te P.

Om voor vestiging in Nederland in aanmerking te komen, moet een persoon, die Canadees geworden is, zich bij verzoekschrift wenden tot de Minister van Justitie te Den Haag, onder opgave van zijn volledige gegevens en burgerlijke staat. Hij moet daarbij enigszins uitvoerige inlichtingen verstrekken omtrent zijn vroeger verblijf in Nederland; eventueel in Nederland wonende relaties; de wijze waarop hij in zijn huisvesting denkt te voorzien en zijn middelen van bestaan, dit laatste — zo mogelijk — onder overlegging van bewijsstukken. Indien belanghebbende in Nederland door het verrichten van werkzaamheden in zijn onderhoud wil gaan voorzien, dient hijzelf een werkgever te zoeken. Overigens zal het die werkgever slechts zijn toegestaan belanghebbende in dienst te nemen, nadat daarvoor een door de werkgever aan te vragen werkvergunning is verleend, zo schrijft de Ambassade en vermeldt volledigheidshalve, dat iemand van Canadese nationaliteit als bezoeker 3 maanden in Nederland kan verblijven zonder dat hij daarvoor een visum nodig heeft.

Misleidende brochure.

Uit een afschrift van een brief van het Department of Citizenship and Immigration, dat ons ter informatie werd toegezonden, blijkt ons, dat de Neo Canadian Foundation te Montreal een misleidende publikatie heeft uitgegeven in een campagne voor het verzamelen van fondsen voor een "Monument of Gratitude" ter ere van politieke vluchtelingen en immigranten in Canada. In een door de Foundation uitgegeven brochure wordt blijkbaar de indruk gewekt, dat het Departement medewerking verleent aan deze campagne, hetgeen door de Director of Immigration, W. R. Baskerville zeer sterk wordt tegengesproken. Wij geven deze informatie gaarne door aan onze lezers.

Geen massa-deportatie

De Minister van Immigratie en Burgerschap Mrs. Ellen Fairclough heeft in The House of Commons verklaard, dat de Chinezen, die op een onwettige wijze Canada zijn binnengekomen, niet op grote schaal gedeporteerd zullen worden, voor zover zij niet actief hebben meegedaan aan de zwendel in immigratievergunningen e.d. Om voor een officiele erkenning als "landed immigrant" in aanmerking te komen, zal men zich echter moeten aanmelden bij de officielue instanties. Wie dit niet doet zal dus niet in het bezit van een "landingskaart" komen en zijn positie blijft steeds onzeker, zodat hij naderhand alsnog gedeporteerd kan worden wegens gebrek aan geldige papieren.

Meer Refugees

Terwijl het World Refugee Year ten einde loopt, maakt Canada nog iets goed an de vele vluchtelingen die nog niet geholpen zijn; er zal opnieuw een groep van 100 vluchtelingen die t.b. hebben met hun gezinsleden tot Canada worden toegelaten uit Europa. De eersten zullen op 18 Juli per vliegtuig aankomen, daarna een groep een week later en de rest ongeveer in begin Augustus.

Vorig najaar werd een soortgelijke beslissing genomen, waardoor 100 vluchtelingen, die vanwege hun ziekte geen immigratiepapieren konden krijgen met hun gezinsleden in Canada werden toegelaten, totaal 344 personen. De meesten van de toen binnengekomen t.b.-lijders zijn inmiddels reeds uit de sanatoria ontslagen en kunnen een normaal leven beginnen in een nieuw land.

Minister Howard Green, die het laatste besluit in The House of Commons onder applaus bekendmaakte, deelde tevens mede, dat er mogelijk nog meer vluchtelingen onder andere regelingen zullen worden toegelaten in de loop van de zomer, o.a. gezinnen, waarin meer dan één geval van t.b. voorkomt.

Tieleman & Dros
Hoogeveen - Holland
Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton -Vancouver

In Den Haag is een conferentie van de zeven ministers van de West Europese Unie landen in het ministerie van Buitenlandse Zaken gehouden. Op de foto zien we v.l.n.r. de ministers Segni, Selwyn Lloyd, Luns, Couve de Murville, Wicny, Schaus en von Brontano.

CEYLON IN DE BRANDING

(Vervolg van pag. 1)

dertjes binnen. Op deze manier hebben de Tamils, die eerst een mindere positie in het land hadden, via het verkrijgen van regeringsbaantjes het van de Sinhalezen gewonnen.

Zo is er een hevige haat ontstaan die nu door bepaalde politici en voral door de genoemde monnikenorganisatie wordt uitgebuit.

EEN MOEILIJKE POSITIE

Tussen 24 en 27 Mei 1958 werden plotseling de huizen van de Tamils in Colombo en omgeving overvallen en evenals een Hindoe tempel beroofd en in brand gestoken. Men schat, dat 1000 Tamils het leven verloren. De Tamils in het Noorden van het eiland antwoordden door de winkels van 2500 Sinhalezen te verbranden en een Buddhistische tempel te verwoesten.

Het is merkwaardig, dat deze situatie buiten Ceylon bijna onbekend bleef. Alleen in de Tamilspers in Zuid India wordt er over geschreven. De regering oefent een scherpe censuur uit op alle uitgaande nieuwsberichten.

Door deze gebeurtenissen groeide er een grote spanning onder de christenen, die vreesden dat zij nu weldra aan de beurt zouden zijn. Inderdaad zijn er wel bedreigingen geuit tegen de christenen en de mohammedanen. Zo werd het volgende pamflet verspreid:

> "Hierbij raden wij U aan om voor 31 december 1958 Ceylon te verlaten. Anders wordt U geliquideerd op dezelfde wijze als met de Tamils gebeurde.
>
> Ceylon is alleen voor Buddhisten. Gij hebt hier een vreemde godsdienst gebracht en zonder u uit te roeien zullen wij de verspreiding van het christendom en de islam niet kunnen stuiten".

Het is dus wel duidelijk, dat direct en indirect het werk van de kerk door scholen en andere instellingen verantwoordelijk gesteld wordt voor het feit, dat de Sinhalezen hun leidende positie in de Ceylonese maatschappij zijn kwijtgeraakt. Dit brengt de Dutch Reformed Church op Ceylon wel in een moeilijke positie in een land, waar van de bevolking slechts een half millioen de christelijke godsdienst hebben, waarvan het overgrote deel dan nog Rooms Katholiek is. Slechts 1½ procent van de bevolking is er protestant. Toch wordt doorgegaan met het werk van zending en evangelisatie en zijn op verschillende plaatsen in de laatste jaren Tamil Reformed Churches en Sinhalese gemeenten gesticht.

HOFNAR SIGAREN

Het meest in trek Een genot om te roken.

CARLTON	22½¢	per stuk
RIGOLETTO	20 ¢	„ „
PERMANENT	15 ¢	„ „
SPLENDID	13½¢	„ „
RIVAL	11 ¢	„ „
SENORITAS SPECIAL	8½¢	„ „
PARADE	8½¢	„ „
CORSO	7½¢	„ „
HALF TIME	6 ¢	„ „

Vraagt Uw leverancier naar HOFNAR sigaren

IMPORTED BY

Top's Importing

1546 MAIN ST. WEST
HAMILTON, ONTARIO

Sole Agent for the Maritimes:
Mr. J. Drost, R.R. 3, Keswick, New Brunswick.

HOFNAR NOOIT FIJNER GEROOKT

REISBUREAU

Wilt U een trip maken naar Holland of Uw familieleden over laten komen naar Canada? Wij verzorgen Uw reis per SCHIP, VLIEGTUIG, BUS en TREIN.
Bel of schrijf ons voor ervaren en betrouwbare service.
VRAAG NAAR MEJUFFROUW v. d. SPEK

O. K. JOHNSON & CO., LIMITED

697 Bay Street, Toronto 2, Ont. Tel. EM 6-9488

GAAT HET NIET?

Alles al geslikt en geen verbetering? Neemt dan Uw toevlucht tot onze onschad. natuurgeneesmidd., waarmee wij reeds 32 jaren wonderbaarlijke successen oogstten! Wat de natuur ons biedt, is onverbeterlijk. Geen verdoving, geen aantasting van Uw gezonde organen! Eenvoudig, goedkoop, sterkend, genezend! Brochure en inlichtingen gratis.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Prettige Vacantie

in een betrouwbare gereviseerde en gegarandeerde auto van

DELRAY MOTORS
601 St. Clair West
TORONTO
LE 6-0792

Het Nederlandse Auto Centrum.
G. JONKHEID

Voor goedverzorgd

Handelsdrukwerk
en
Familiedrukwerk

is het adres:

Kuntz & Vanderiet Press Ltd.
1375 WESTON ROAD,
TORONTO
Tel. RO 3-1831

De Community Programmes Branch
van het
Ontario Department of Education
zal in samenwerking met
De Toronto Board of Education
een ZOMERCURSUS geven in

Engels voor New Canadians

van
11 Juli tot 19 Augustus, Maandag t.m. Vrijdag,
7.30—9.30 n.m.
in de
CENTRAL HIGH SCHOOL OF COMMERCE
570 Shaw Street, Toronto
(Beginners tot Gevorderden)
en in
EASTERN HIGH SCHOOL OF COMMERCE
16 Phin Avenue, Toronto
(Alleen Beginners)

Inschrijving 4—8 Juli, van 7.30—9.30 n.m.
Cursusgeld $ 6.—.

T. A. Wardle, President.
Z. S. Phimister, Director of Education.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Mevr. J. M. De Groot—Vreugdenhil (The Netherlands), Rev. J. De Jong, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Miss H. C Kruizinga, Rev J. Overduin, Rev A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Prof. Mr. L. W. G Scholten (The Netherlands), Rev Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, Rev. L Tamminga, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. Vanden Pol, Mr. J. VanderVliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr. A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

PRIVATE SCHOOLS IN CANADA

by J. W. F. Uitvlugt

The fact that we may have our free, independent, private schools rests squarely on good old British tradition.

Many of Canada's private schools have a long and proud history. King's College at Windsor, N.S. has been educating boys for more than 170 years. Other private schools have operated since 1820 (Winnipeg), 1829 (Toronto), 1836 (Lennoxville, Que.). Nearly all had their beginning before the 20th century had arrived.

The first private schools were started by Englishmen when Canada was an English Colony. Of course, they were organized after the English pattern. Today there is a deliberate effort to maintain an English atmosphere. Perhaps that flavour of merry old England is a significant part of their popularity. It means prestige.

Private - Public

It is well to remember that the English private schools were open to all who could pay the fees. For that reason they were called "public" schools. In England therefore, the name "public" does not mean "state-controlled" but rather the opposite: "free from state control."

Canada's private schools have followed the English pattern also in this respect that they have built up a good reputation. The chief concern of those who operate private schools is to provide good education and to pay their own way. A private school that cannot do these two things has no right to exist. The records show that they have been able to meet these obligations. The private schools have won for themselves the respect and the recognition of the Canadian Community. We speak with respect of our private schools. We know they are good. We would not think of saying that the Department of Education should "inspect" the private schools, or exercise a measure of control over their curriculum and their daily program. We know that these schools are in good hands.

We say that the cost of an education at private schools is high. It is high when we think that a somewhat similar education can be obtained in the public schools without the high fee. Such a comparison, however, dose not give a clear picture. In the first place public school education is not "free". The actual cost per pupil per year is around $ 200 in the elementary grades and from $ 300 to $ 400 in the secondary grades. (These are very rough estimates of averages). Parents should be able to figure out what part of the cost they are paying in their district. Nor should they forget that they continue to pay long after their own children have graduated from the schools they have attended. The conclusion is that the average parent does pay the full cost of the education of his children, but the payments are spread over many years.

"Price and Product"

What are the fees charged by the private schools? Trinity College School at Port Hope requires that all students be "in residence". The fee for a junior student — through grade 9 — is $1750 per year; for senior students — grade 10 & up — $1900 per year. This, I believe, pays all expenses, except transportation, clothing, and personal things. Hillfield College in Hamilton, which does not board students, charges $750 per year, which includes free meals at noon, but transportation and the use of athletic facilities are extras. These fees are fairly typical. Assistance to certain bright students to the amount of half the fee can be given to a few.

Next we must compare the "education" given at the private schools with that in the public schools. Compare what the student in the average public school gets with what is offered in the private school. A typical Daily Program in a private school looks somewhat as follows: Rising Bell at 7:00 a.m., Breakfast at 7:30, three Class Periods of 45 minutes each before Morning Break when a nourishing drink and a snack is served. Two more Class Periods before Lunch at 12:45. Classes again from 1:30 to 3:00 p.m. Afternoon Break and Games from 3:30 to 5:30. Dinner at 6:00, Chapel at 6:30, two supervised study-periods from 7:30 to 9:30. The day ends at 10:00 with Lights Out.

This type of daily program speaks for itself. It shows clearly what the goal of private school education is. As it is stated in advertisements: "The aim is to prepare boys for manhood . . . the finest traditions of fair play and integrity are developed . . . Religious worship is a regular and normal feature of school life." Or: "Sound scholarship, Discipline, and Leadership, combined with high moral tone are still the prime aims of the school."

The free, independent, private school aims high. The school sets its own high standards and brooks no outside interference to sway it from its course. Parents who entrust their sons and daughters to the care of the private school's faculty realize that they delegate their parental authority to that faculty. If they don't like it they can have their children back.

The Parents' Part

It stands to reason that parents must have the assurance that their children are in good hands. The private schools realize that they must inspire such confidence and to that end they are extremely careful in the selection and appointment of Headmaster and Masters. The strength of the private school lies in the close supervision of the masters over the students and in the intimate and sustained contact between master and pupil. "Education" in the private school is not confined to a period of 5—6 hours per day; it is "active" from Rising Bell to Lights Out, and continues, "passively" through the hours of sleep in an atmosphere that is all "educational".

Take it, then, that the school you would select for your child does have such a staff to whom you would willingly delegate the daily control of your child; to whom you confidently entrust not only the imparting of knowledge, but also the delicate task of developing your child's character . . . WHAT IS IT WORTH? What is a reasonable price for such education?

Many parents will say, "The fee is not too high but I can't afford it." Many who can afford to pay the fee have discovered that the admission requirements are so high that their child does not qualify. There are many who feel that their child is doing well in the public school.

Headmaster Beer of Pickering College in Newmarket likes to hear from parents why they want their son educated in his school; why they are not satisfied with the public school? The answer he gets most often is that they want their son "closer to the teacher". In the overcrowded public school classrooms, teachers can do little more than "teach History, Science, Language, etc." In the private school, the teacher can "teach students".

The educational program in the private schools is not toned down to suit the pace of the poorer students. In the private schools there are no poor students and no unwilling students who lower the school's efficiency and raise the cost of operation. Small classes of about a dozen students for each master, able and eager, both, to learn and to teach, are ideal for first class education.

It is good to hear that the private schools in Canada are booming. That is what Arnold Edinborough, Editor of SATURDAY NIGHT, says in an editorial. "New buildings are going up, scholarship funds are swelling, waiting lists grow longer . . . The reason for the boom becomes clear: the private schools have qualities which the public schools do not have and people are prepared to pay handsomely for them."

* * *

It is good for us to hear, to know the story of Private Schools. It is good for us to know that the private schools exist because it is believed that "the child is not the child of the state but of its parents." Private schools were established by men who believed that "education" must, of course, be "Christian Education". Founders of the private schools were strong Church men, most of them Anglican, but also Presbyterian (St. Andrew's College, Aurora) or Quakers (Pickering College, Newmarket). The desire was to nurture and to educate their sons that they might become "pillars of Church and State". The private schools try to maintain that tradition.

We see then that our private schools are not "new and strange" to the Canadian Community. They are not as "unusual" as many of us, and many native Canadians, seem to think. Why is it then that so many Canadians cry havoc when they hear that we are planning to establish a private school? It is well that we examine the reasons for this.

Through Canadian Eyes

First, I would say, their suspicions are aroused because we are "foreigners". We are "immigrants". We are not yet "Canadians", even though we may have what they do not have, "Citizenship Papers". To understand and appreciate the feelings of the native Canadians, all we have to do is imagine that groups of Germans, Italians, Russians, Turks, should come to live among us in our native country, Holland, and begin to build their own schools close to our own Christian or Public Schools. I know how we would feel about that. So do you. We certainly would raise a few questions, to say the least.

Secondly, we should try to understand why Canadians, by and large, do not understand what we mean by "Christian" schools. We are inclined to blame them for not understanding such a simple adjective as "Christian" but we are rather to blame for not understanding why they do not understand, or perhaps misunderstand this term. It is not always, as we have thought, that they are enemies of Christ; it is more often because they have never thought of schools as being either, Christian or un-Christian. Many Canadians have learned long ago that the name "Christian" is no guarantee that it is exactly what it says. The name has too often been used as a false front behind which some pretty dirty schemes have been worked out.

Thirdly, the native Canadian has not been taught to think that private schools are Christian, and public schools are secular, but rather that both are Christian; the private schools perhaps more positively so. Canadians have just never acquired the habit of attaching the name "Christian" to as many organizations as we, Dutch people, have. When we insist on calling our schools "Christian" schools, it is quite natural for them to conclude that we regard their schools as "heathen" schools. The more we try to defend our ideas, and the less we try to understand their way of thinking, the more we needle them and irritate them. It is to be expected that they resent it. And it does not do either of us any good.

Fourthly, there are many Christian Canadians who would like very much that the public schools could give more positive religious instruction. These people know that if we, Dutch Christians, would send our children to the public schools, and then work as hard to make these schools "more Christian" as we do now to establish our own private schools, why, then the public schools would become better schools. Who can deny that there is some merit in such reasoning?

Fifthly, it is a new thing to Canadians that we begin in our private schools from the first grade up. The private schools they know, usually begin at grade four, and carry through to university entrance. Also, most of the existing private schools are either Boys' of Girls' schools, exclusively. And, because of the high fees, the private schools are regarded as institutions for the privileged class in the higher income brackets. They cannot understand how we, poor immigrants, can afford such luxuries.

More Understanding

Canadians would understand us better if we begin by telling them that our schools are private schools. That is a term they understand. Most Canadians are also more or less familiar with the fact that private schools make religious instruction an integral part of their educational program. My own experience has convinced me time and again that the more intelligent Canadians like the idea of a strong religious emphasis in education.

Many a time I have had the pleasant surprise that they almost literally applauded when I told them, "We want our own free, independent school because we want to hand down our religious convictions to our children. Frankly, we want to "indoctrinate" them; we want to do ALL we can to make sure that they will live by the same Christian principles that make up our world- and life-view. We believe that that is the way God wants parents to nurture their children. This is what we, in Holland, call CHRISTIAN EDUCATION."

To remain in the British and the Canadian tradition of free, private schools, we must make sure that the education we give in our schools is not a mere imitation of what the provincial departments of education prescribe for the public schools, plus a little extra Bible study. In the private schools the philosophy of education is different. If it is not different then we should indeed be foolish to have our own schools. Of course, the academic standards in our schools must be at least as high as they are in the public schools. However, we do not first of all seek to give superior academic instruction; our emphasis must be on another aspect of education, on the development of the whole child, or on character building if you will. The Anglicans have established their private schools for the avowed purpose of nurturing their young boys to become men-of-stature in the (Anglican) Church and citizens of high moral calibre.

For Church and State

The emphasis in the private school is that Education is first of all Discipline in the classical style. Knowledge alone, without a sense-of-duty, without awareness of responsibility, is a dangerous thing. The pagan scientist, the ungodly technician, the undisciplined artist; the are the great enemies of Christian Culture.

Surely, we should feel that we are not alone in our struggle to give our children, and, where possible, children of other Christian homes, an education that is based on the divine revelation; an education that aims to make them Pillars in Church and State.

Geniet comfort als bij u thuis aan boord van de grote, snelle en stabiele

"ARKADIA"

20.260 TONNEN, 19 KNOPEN

NAAR AMSTERDAM

$219

en hoger, enkele reis toeristenklasse

VIA COBH, LE HAVRE, LONDEN ... BREMERHAVEN

VAN MONTREAL

15 Juli, 5 Augustus, 26 Augustus, 16 September 7 October

U zult zich *werkelijk* thuis voelen op het vriendelijke schip "ARKADIA"—befoemd voor de speciale nadruk op extra toeristen-comfort. Europese muziek en dancing, heerlijke Hollandse en Canadese keuken toebereid door hoogst bekwame chefs, vriendelijke bediening door ervaren stewards. Toeristen hebben toegang tot alle dekken . . . 14 ruime publieke salons, luchtgekoelde eetzalen en het grootste drijvende overdekte swembassin.

Wendt U tot Uw reisagent of

GREEK LINE

751 Victoria Square, Montreal
89 King Street E., Toronto
850 W. Hastings Street, Vancouver

H. VAN PELT'S

Religious Bookstore

is altijd voordeliger!

ZIE ONZE PRIJZEN:

D. Robbertz, De stenen zonde 1.25
Go Verburg, De Keerzijde 1.25
Vreugdenhil, Terug naar Terezia 1.25
Steggerda, Elke dag is nieuw 1.25
Nijenhuis, Hordenloop van Kobald 1.25

717 Talbot Street
ST. THOMAS, ONT.

Attentie: Doe Uw money order bij Uw bestelling, dan ontvangt U de boeken franco thuis!

Alle goede dingen in drieën

- De Nederlanden van 1845.
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's oudste verzekeringsmaatschappij)

Bij deze 3

bent U voor **al Uw verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. WA 5-4144

BOEKBESPREKING

EEN DOCUMENT VAN KRACHT

Dagboek van Mevrouw Colijn
Uitgave J. H. Kok, Kampen

Door de goede zorgen van de heer G. Puchinger zijn deze vele brieven van een trouwe moeder aan haar kinderen, waarin ze verslag doet van wat zij en haar man in de donkerste jaren van hun leven ondervinden moesten, in boekvorm uitgegeven. Het is een waardevol boek geworden. Zo volkomen menselijk, zo natuurlijk, omdat de schrijfster er in de jaren waarin ze dit dagboek maakte, geen flauw idee van had, voor het grote publiek te schrijven. Na haar dood kwamen deze gesprekken met haar kinderen voor de dag, die ze op papier met hen voerde en trouw bewaarde, omdat door de oorlog het maken van contact met hen in de tropen volkomen uitgesloten was. Het dagboek zelf loopt van bladzijde 25 tot 120, maar de publicatie beslaat wel 60 pagina's meer, bevattende een uitvoerige en voortreffelijke inleiding van de heer Puchinger en bovendien tal van foto's, handschriften van Dr. Colijn, van mevrouw Colijn en van een speciale vriend en tal van zeer interessante bijdragen, waaronder het aangrijpende verhaal van de ondergang van het schip de "Poelau Bras". Het geheel is ingebonden in een effen blauwe band met gouden opdruk, keurig en waardig.

Dit bijzondere boek vraagt nu de aandacht van ons, na-oorlogse immigranten. En de meesten van ons hebben de tijd voor de oorlog, waarin dr. Colijn zulk een buitengewoon grote plaats in Nederland innam, vooral 1933—1938 niet eens bewust meegemaakt. Of dit boek het doen zal in Canada, is daarom twijfelachtig. De ouderen willen het natuurlijk lezen. Ze komen allerlei te weten uit de gevangenschapsjaren van Colijn, dat totaal onbekend was. En uit de eerste hand wordt ons hier verteld hoe dat alles is toegegaan, welke moeilijkheden en spanningen het leven van deze oude mensen hebben doortrild. Er is iets zo nameloos weemoedigs in dit boek. Geen enkel oorlogsboek, zoals er na de oorlog talloze verschenen zijn heeft m.i. de sfeer van die tijd zo precies weergegeven als dit boek het doet, natuurlijk omdat het zo geheel argeloos en onopzettelijk in die tijd zelf werd geschreven. En wie dan Colijn gekend heeft in zijn kracht, in zijn, laat me maar zeggen glorietijd, komt diep onder de indruk van de vergankelijkheid van alle roem dezer wereld en van alle grootheid van onszelf. Maar dit dagboek laat tevens zien dat de waarde van een mens niet bepaald wordt door onze eigen prestaties maar alleen door Gods genade die Hij ons in Christus bewezen heeft. Dr. Colijn had als levensdevies gekozen: Christus mea petra, d.w.z. Christus, mijn Rots. Wat dat practisch betekent wordt ons hier in harde realiteit getoond. Het boek is een document van de kracht van het christelijk geloof.

Daarom hoop ik toch vurig, dat ook onze jongeren het zullen willen lezen. Ik heb de proef genomen met één bepaalde jongere: die las het boek in één adem uit, diep getroffen. Zulke jongeren zijn er waarschijnlijk meer. Maar dan moeten de ouderen dit boek kopen en ervan vertellen.

Iemand heeft in een recensie verklaard dat men van Colijn gehouden moet hebben om dit dagboek te kunnen waarderen. Dat is zo in het algemeen gezegd naar mijn mening niet juist. Natuurlijk leest iemand die Colijn vereerd heeft dit dagboek anders, dan iemand die het onmogelijk eens kon zijn met deze grote staatsman. Maar het boek is zo onopgesmukt, zo volledig zonder enig vertoon of mooidoenerij, dat het elke lezer, althans hem of haar die hetzelfde geloof als de schrijfster deelachtig is, aanspreekt en ontroert.

Maar dit boek kan voor ons allen grote betekenis hebben. Het toont ons, zoals Puchinger het in zijn inleiding uitdrukt, "welke de kracht kan zijn van de evangelisch-gereformeerde levensovertuiging, ook wanneer zonder steun of beinvloeding van theologie of preek alléén voortgebouwd moet worden op de Bijbel en al wat deze aan kracht geschonken heeft gedurende een lang mensenleven."

Het kan ons tot zegen zijn, als wij, die in een nieuw vaderland een plaats trachten te veroveren, die kracht ons zien voorgesteld op zulk een aangrijpende wijze als in dit dagboek geschiedt.

Daarom hoop ik dat het juist in Canada zijn weg zal vinden. U mist heel veel als U het ongelezen laat.

F. Guillaume

HET OOSTEN ONTWAAKT

PIONIERS VAN HET NIEUWE AZIE — Gandhi, Nehru, Jinnah, Mau Tze Toeng, Hatta, onder redactie van dr. H. Bergema. In opdracht van de Christelijk Nationale Bibliotheek uitgegeven door T. Wever, Franeker.

Het boek dat hiermede door een aantal zeer bekwame schrijvers op de markt is gebracht verdient aller belangstelling.

De vragen die telkens weer door het Oosten worden opgeworpen, de stroom der ontwikkeling waarin deze landen zich bevinden, de nieuwe vormen waarin de Oosterse wereld zich aan ons presenteert, de omwenteling die in vele van deze landen heeft plaats gegrepen, verdienen onze aandachtige beschouwing.

Te lang hebben we in het Westen geleefd bij de gedachte dat de geschiedenis dezer wereld bepaald en beheerst wordt door de landen van Europa. Dat is ook zeker lange tijd zo geweest, maar toch niet altijd? De oudste geschiedenis der mensheid speelde zich af in het Oosten, zij het dan in het Midden Oosten, de bakermat der mensheid. Zou het niet mogelijk zijn dat het wereldgetij aan het keren is en dat het zwaartepunt der geschiedenis bezig is verlegd te worden naar het Oosten? Zijn niet allerlei verschijnselen in het Westen aanduiding dat we het hoogtepunt gehad hebben, dat de volken van Europa op de terugweg zijn? Is niet op velerlei wijze uitdrukking gegeven aan de "ondergang van het Avondland"? Zou het niet mogelijk zijn dat de landen van het Oosten een beslissende rol gaan spelen in de toekomst der mensheid? We kunnen niet in de toekomst zien, de Here God houdt die voor ons verborgen, maar we zullen zeker acht moeten slaan op het ontwakend Oosten, dat in de stroom der moderne tijd mede opgenomen is en dat ook wéét en dat ook begéért.

Daarom alleen al is de zorgvuldige lezing van dit boek de moeite waard om een beeld te ontvangen van hetgeen in die voor ons vaak zo gesloten wereld omgaat. We knunen er eenvoudig niet aan voorbij gaan en we mógen dat niet doen.

☆

Alleen al de plaats, de betekenis van Rusland in het huidig wereldbestel richt onze aandacht steeds meer op dit onmetelijke land en op de landen die als het ware achter deze reus verscholen liggen, daar achter de Oeral. Neen, waarlijk daar houdt de wereld niet op, daar zijn maar niet de eindeloze met ijs bedekte vlakten van Siberië. Neen, daar leven millioenen mensen, een derde van de hele wereldbevolking, volken die opnieuw geïnspireerd worden door hun oude beschaving, die tot ontwaken en nieuw leven zijn gekomen door de aanraking met het Westen, volken die hun zelfbewustzijn hebben terug ontvangen en zich opgenomen weten in het wereldgeheel en daar hun rechten willen laten gelden en hun rol in willen spelen. Volken achter de Oeral, maar die kloppen aan de deur der wereldhistorie en binnen gelaten willen worden.

Het is adembenemend te zien hoe snel deze dingen zich daar ontwikkelen en hoe de golfslag van het moderne Westen deze volken opneemt en meevoert; nog niet allereerst bij de grote massa, hoewel ook die niet onberoerd blijft; nog niet in de eerste plaats uitkomend in materiële welvaart en economische opleving, hoewel ook daar de sporen duidelijk van aanwezig zijn, maar wel allereerst in de geest van hun die zich door de geschiedenis zien aangewezen als de leiders van hun volk, die pioniers, de voortrekkers.

Een volk kan nooit alleen beoordeeld worden naar de houding van de grote massa. Het is een van de kapitale vergissingen die door velen in het Westen wordt gemaakt, dat men zich in de beoordeling van het Oosten laat leiden door de vaak nog zeer eenvoudige leefwijze en gedachtegang van de massa. Die massa echter maakt de geschiedenis niet, dat doen de leiders, die dragen het vuur der toekomst bij zich, die bepalen de bestemming van hun volk. Dat zijn er soms maar enkelen, maar die zijn van beslissende betekenis, de grote massa volgt hen, stuwt de gedachtenwereld door de leiders ontwikkeld voort. Daar werkt in de massa iets van een primitief besef, dat vaak niet eens verstandelijk te omgrenzen is, maar dat als een mythische macht hen voortstuwt, bezielt, in beweging zet en tot omwentelingen voert. Het is een complex van factoren, dat werkzaam is in de opkomst der volken, negatieve en ook positieve, zowel onbewuste als ook bewust geworden motieven, mythische krachten, vaak onrijpe idealen en dat alles woelt en gist in de Oosterse wereld voort en voert van de ene verrassing naar de andere.

Deze en meerdere gedachten liggen saamgevat in het inleidend gedeelte van dit boek dat zeker niet het minst interessante deel is. Dr. Bergema die zich thuis weet in deze wereld door zijn enorme belezenheid en door zijn ervaring gebaseerd op vele jaren zendingsdienst in Indonesië, was wel de meest aangewezen man om deze inleiding te schrijven. Interessant is dit gedeelte door het totaalbeeld dat wordt ontworpen, door de saamvatting van verschillende factoren die de ontwikkeling in het Oosten bepalen, door het bloot leggen van de achtergronden, de diepere motieven, zonder welke de historische gang der Oosterse volken niet is te verstaan.

Tegen deze algemene achtergrond wordt door de andere schrijvers de ontwikkeling in de verschillende landen van het Oosten getekend, steeds nauw verbonden aan de figuur van een voortrekker, een pionier. In het ene opstel komt de figuur van de pionier beter uit de verf, terwijl in het andere de betekenis voor zijn volk duidelijker aan het licht komt. Dat hangt gedeeltelijk samen met de rol die deze figuren hebben gespeeld, waarbij de een in het politieke vlak duidelijker naar voren komt dan de ander. Nehru en Jinnah spelen uiteraard een belangrijker politieke rol dan een figuur als Hatta, die tenminste momenteel meer een man op de achtergrond is, maar door zijn geestelijke instelling veel meer een drager van het Indonesisch nationalisme is dan bv. Sukarno. Het is bijzonder interessant om de hele ontwikkeling van het Indonesisch nationalisme en vrijheidsstreven, ook in zijn conflict met Nederland, getekend te zien rondom de figuur van Hatta. Het beeld wordt daardoor uiteraard sympathieker en wellicht ook meer reëel dan wanneer het alleen beschouwd wordt vanuit het optreden van extreme figuren en heethoofden. Het zijn de enkelingen die tenslotte de voortstuwende krachten zijn en hun beslissende invloed uitoefenen. Het zijn de geesten die leiden.

☆

Het is niet mogelijk in het bestek van dit artikel op de verschillende opstellen van dit boek uitvoerig in te gaan. De opstellen zijn alle met kennis van zaken geschreven, getuige alleen al het uitvoerige bronnenmateriaal dat verwerkt is. Toch is dit boek niet geschreven met kennis uit de boeken gepuurd, maar ook uit de levende aanraking met de volken van het Oosten. Alle schrijvers kennen het Oosten, hebben er geleefd en gewerkt, hetzij in zendingsdienst, in het zakenleven of als bestuursambtenaar en ze hebben allen die landen met hun volken lief gehad. Dit boek is daarom geschreven met de bedoeling om te trachten te verstaan hetgeen daar gebeurde, ook al was dat soms pijnlijk voor eigen hart en vlees, om met geduld te luisteren en zo de diepere achtergronden op te sporen. Zo gemakkelijk immers en zo vaak wordt het Oosten verkeerd verstaan, omdat men het niet kent, de sfeer niet aanvoelt, de achtergronden niet weet, de reacties niet begrijpt. Hier is een boek over het Oosten, hier zijn schrijvers aan het woord, die zich niet als zedemeesters een oordeel aanmatigen, maar die begrijpend schrijven en eerlijk trachten de motieven op te sporen die tot de nieuwere ontwikkeling hebben geleid.

Een boek met kennis van zaken en met liefde geschreven. Dat maakt dit werk zo waardevol voor onze kennis van het Oosten. Er is een berg van litteratuur verschenen in de loop der jaren, bladzijden van overzichten zijn ermede gevuld in dit boek, maar hier worden de zaken op een bevattelijke wijze bij elkaar gebracht, geordend in zijn samenhang. Dat maakt dit boek lezenswaard van het begin tot het eind. Het ene opstel voldoet beter dan het andere, maar het geheel is waardevol en verdient een grote lezerskring, die bereid is met enige inspanning zich te verdiepen in de ontwikkeling welke in het Oosten zich afspeelt. Een vertaling in het Engels zou geen overbodige luxe zijn.

Een uitvoerig naam- en zaakregister sluit dit boek af dat van goed fotomateriaal is voorzien.

Van harte aanbevolen, dankbaar dat dit boek geschreven is.

P.

Twee Keer Lachen

Van tijd tot tijd verschijnt in deze rubriek een tekening, die zonder verdere uitleg U aan het lachen moet brengen. Het is de bedoeling, dat U, nadat U uitgelachen bent, in enkele woorden, dus zo kort mogelijk, een passend onderschrift onder het plaatje schrijft, het geheel uitknipt en aan ons toezendt. Het door ons meest gewaardeerde onderschrift wordt bekroond met plaatsing in ons blad en een boek als prijs voor de inzender(ster).

De vorige keer plaatsten we onderstaand plaatje, waarop verschillende inzendingen binnenkwamen. Het beste vonden we de slagzin die we er onder afdrukken:

This is like riding on a cloud, eh!

Inzender: Sybren Wassenaar, Sarnia

En hier volgt dan meteen de nieuwe uitnodiging om te lachen en te laten lachen:

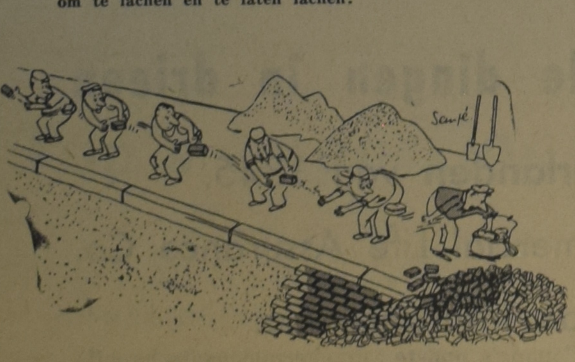

Inzender:

GOEDE RAAD VOOR OUDERS

MOEILIJKE KINDEREN, door P. W. J. Steinz, Prof. Dr. A. Kuypers, Dr. J. van der Spek, P. van Duyvendijk, Dr. H. J. Eykman, Prof. Dr. J. H. Gunning Wzn. Uitgave J. H. Kok, Kampen 1960, Boeketreeks; 174 blz.

Een oude bekende komt in het aantrekkelijke en frisse uiterlijk van een Boeketreeks-boekje op onze tafel. Ruim tien jaar geleden (de eerste uitgave heeft geen jaartal) verscheen bij dezelfde uitgever een reeks van tien brochures onder de titel "Moeilijke Kinderen". Zes ervan vinden nu een herdruk in deze Boeketreeks-uitgave.

"Er is dringend behoefte aan dit boekje", deelt het omslag ons mee. Dat zal de uitgever beter kunnen beoordelen dan ik. Een feit is echter, dat er heel wat moeilijke kinderen zijn. En ook, dat heel wat ouders met min of meer moeilijke kinderen graag goede raad bij de opvoeding willen ontvangen. Velen van deze ouders zullen hier terecht kunnen.

"Moeilijke Kinderen" handelt over: Lastige types onder normale kinderen (Steinz), over Koppige kinderen (Kuypers), over Het jaloerse kind (v. d. Spek), over Het angstige kind (Duyvendijk), over Het kind dat niet wil eten (Eykman) en over de belangrijke en moeilijke vragen: Straffen? Hoe wel? Hoe niet? (Gunning). U ziet, hoewel niet "voor elck", dan toch voor velen "wat wils". De opstellen volgen het schema: beschrijving van de moeilijkheid, gevolgd door raadgevingen aangaande de behandeling.

Hoewel recensent wel eens van mening met schrijvers verschilt (Wat denkt *U* bijv. van de moeder, die haar dochtertje om de etenstafel laat rijden op haar fietsje en haar elke keer bij het passeren een hapje in de mond stopt?), zijn in het algemeen de raadgevingen gefundeerd en nuchter.

Een opstel als dat van Prof. Gunning is het lezen en telkens herlezen meer dan waard. Een pracht "onderwerp" voor de vergadering van een vrouwenvereniging! Hoe genoeglijk vertelt Dr. Eykman over de voedingsmoeilijkheden met sommige kinderen. Vaak zie je de wijze dokter in je gedachten meewarig glimlachen; een glimlach, die zegd: Maar deed je het ook niet erg dom, Moedertje? Ook in de andere opstellen wordt op de exogene factoren (de omgeving), die de moeilijkheden veroorzaken of tenminste in de hand werken, sterk de nadruk gelegd, hoewel de endogene factoren (de aanleg van het kind) niet verwaarloosd worden. Een enkele keer lijkt het daardoor, alsof de macht van de opvoeding wat te sterk beklemtoond wordt en alsof de grenzen van de opvoedingsmogelijkheden ver achter de horizon vallen. Jammer vind ik, dat in het overigens kostelijke opstel van Dr. Van der Spek over jaloezie het Freudiaanse Oedipus-complex zoveel plaats krijgt, zonder dat schrijver de critiek daarop, die hij overigens wel zegt te hebben, aan de lezer bekend maakt. Steinz' opstel is wat rommelig uitgevallen. Ook bekijkt hij zijn onderwerp wat teveel vanuit het oogpunt van de leerkracht op school. Daar tegenover zijn de bijdragen van Prof. Kuypers en P. Duyvendijk voorbeelden van goede bouw: solied van inhoud, keurig van vorm. Als we zoiets lezen als Duyvendijks "Het angstige kind", komt vanzelf de gedachte bij ons boven: Wat een onnodige angst wordt er door kinderen geleden door de schuld der opvoeders!

Het was na zoveel jaren weer een pleizier deze zes opstellen te lezen. Wie een "moeilijk" kind heeft, doe zijn voordeel met dit boekje. Vaders en vooral ook moeders, hier is een degelijk boekje over kinderkennis, dat we zonder voorbehoud ter lezing aan kunnen bevelen. Neemt en leest.

Aris Haalboom

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

"ZO ZIJN ONZE MANIEREN"

Canadian Scene — Goede manieren zijn overal hetzelfde, ongeacht nationaliteit, daar zij in wezen gebaseerd zijn op achting voor anderen. Maar gewoontes en etiquette voor allerlei gelegenheden kunnen van land tot land variëren, en dit zijn de verschillen, die men moet herkennen en aan welke men zich moet trachten aan te passen, als men een volledige vercanadeeste indruk wil maken.

Enige van de verschillen vinden ongetwijfeld hun oorzaak in het Canadese temperament. Vele immigranten vinden Canadezen wellicht koud en onverschillig, misschien zelfs onvriendelijk, daar zij van nature niet demonstratief of emotioneel zijn.

Als regel zijn ze vormelijker en gereserveerder in hun manier van doen dan de meeste Europeanen — of zelfs Amerikanen. Zij zijn ook conservatief en willen in het openbaar zo min mogelijk de aandacht tot zich trekken. Daarom kijken ze afkeurend naar een ieder, die nog al hard praat of lacht op straat, in trams, bussen, etc. En het zou voor hen zeer ongewoon zijn om iemand in het openbaar een zoen te geven of te omhelzen, zelfs al is het een vriend of een familielid, die zij enige tijd niet gezien hebben.

Misschien hebt U reeds opgemerkt, dat Canadezen niet zo dikwijls handen schudden als Europeanen. Canadezen zelf merken dit verschil op, wanneer zij in het buitenland reizen.

Als regel schudden Canadese mannen elkaar de hand, wanneer zij aan andere mannen worden voorgesteld — of wanneer zij de andere man misschien in lange tijd niet gezien hebben.

Vrouwen geven mannen of andere vrouwen zelden, zo ooit, een hand. In plaats daarvan reageren zij, wanneer zij voorgesteld worden, met een vriendelijke knik en een glimlachend "How do you do". Vrouwen schudden gewoonlijk slechts handen, wanneer ze een gastheer of gastvrouw op een officiële receptie begroeten — op een bruiloft bijvoorbeeld.

Op straat houdt een Canadese man, wanneer hij met een vrouw loopt, altijd de buitenkant of straatzijde — niet rechts of links van de vrouw, zoals gewoonte is in vele delen van Europa. Canadezen echter passen zich in zekere mate aan — b.v. jonge mannen en vrouwen lopen dikwijls op straat hand in hand, een gewoonte, die ongetwijfeld uit het buitenland komt.

Betrekkingen tussen teenage jongens en meisjes in Canada zijn veel losser dan in vele Europese landen, en hun gedrag is minder onderworpen aan beperkingen, door ouders opgelegd. De grotere vrijheid, die aan jonge Canadese vrouwen gegeven wordt, moet echter niet door new-comers verkeerd opgevat worden.

Het Canadese conservatisme echter strekt zich wel uit tot het soort kleding, dat bij verschillende gelegenheden gedragen wordt. Op straat, speciaal in de steden, en wanneer men boodschappen doet of in de stad gaat dineren, dragen Canadese vrouwen vrijwel algemeen een hoed en handschoenen.

In de zomer wordt enigszins de hand gelicht inzake hoeden — vele vrouwen, die auto rijden laten ze achterwege — maar zeker draagt de Canadese vrouw voor een vormelijk dinertje in een restaurant, bij theepartijen, cocktailpartijen, enz., overdag altijd een hoed en houdt op zijn minst haar handschoenen in de hand. Zelfs bij vele onofficiële gelegenheden 's avonds, schouwburg, concerten, enz. worden heel dikwijls hoeden gedragen, ofschoon ze soms weinig meer dan een beetje voile en bloemen zijn.

Voor de meeste dingen overdag vinden Canadese vrouwen, dat zij passend gekleed zijn voor vrijwel elke gelegenheid in een gekleed mantelpakje of misschien een gekleder zijden pakje, ofschoon eenvoudige zijden of licht wollen japonnen met driekwart of lange mouwen en handschoenen ook dikwijls gedragen worden.

Wanneer een Canadees op het strand komt, wordt hij werkelijk conservatief. Hij heeft een afschuw van het al te geringe soort badpak zowel voor mannen als vrouwen. Inderdaad zijn op de meeste openbare standen "bikini's" volgens de wet streng verboden. De zelfde regel geldt voor strandkleren, speelkleren enz.

Bovenal is de Canadees afkerig van alles, dat inbreuk schijnt te maken op het publieke fatsoen, dus iets dragen of doen in het openbaar, waarvan hij denkt, dat het tot intiemere gelegenheden beperkt moet blijven, wel, dat wordt nu eenmaal niet gedaan — in Canada.

Canadezen zijn anders — zijn we dat niet allemaal? Maar als ieder van ons deze verschillen nu maar in aanmerking neemt, zult U merken, dat, als U maar eenmaal door hun nog al vormelijke buitenkant heengedrongen bent, Canadezen werkelijk vriendelijk en behulpzaam willen zijn voor newcomers in Canada.

RUSSISCHE VROUWEN IN NEDERLAND

Op Schiphol kwam in Juni een gezelschap Russische danseressen aan om een voorstelling te geven in Den Haag. De Nederlandse vrouwen waren uiteraard erg belangstellend naar de Russische mode, die blijkbaar nogal "Westers" aandoet.

Zonder Liefde . . . waardeloos!

Een onzer lezers zond ons onderstaande weergave van 1 Korinthe 13 in modern Nederlands, overgenomen uit "Jeugd en Evangelie", Maart 1960 en afgedrukt op het bulletin van de Kingston Chr. Ref. Church.

1 al kon ik in vele talen en met grote overtuiging spreken
over het Christelijk geloof en de taak der Kerk,
maar miste de liefde,
mijn geluid zou zijn
als dat van een gebarsten grammofoonplaat.

2 al wist ik alles over cultuur en techniek
over atoom-energie en ruimte-vaart,
en over Gods bedoelingen met de mensheid,
en al had ik bovendien een geloof dat bergen verzette,
maar miste de liefde,
ik zou niets zijn.

3 al gaf ik mijn hele salaris voor de achtergebleven gebieden
en al zette ik mijn leven op het spel voor de goede zaak,
maar miste de liefde,
het zou alles waardeloos zijn.

4 de liefde is geduldig,
steeds welwillend gezind,
nóóit jaloers.
de liefde houdt niet van publiciteit
en is niet zelfingenomen.

5 ze bedient zich niet van oneerlijke praktijken
en handelt niet uit eigenbelang —
ze laat zich niet verbitteren
en vergeldt geen kwaad met kwaad.

6 ze neemt geen genoegen met het onrecht in de wereld,
maar verheugt zich als de waarheid aan het licht wordt
gebracht.

7 ze verdraagt het kwaad van de mensen
en blijft altijd vertrouwen in een wending ten goede.

8 de liefde zal stand houden,
óók als de stem der zieners zwijgt,
als de extase zal zijn uitgedoofd
en de wetenschap in vergetelheid zal zijn geraakt.

9 want ons kennen en ons spreken
betreft slechts hàlve waarheden —

10 het zal alles verbleken als de volle waarheid aan het licht
treedt.

11 toen ik nog klein was,
redeneerde ik als een kind,
voelde ik als een kind —
fantaseerde ik als een kind —
maar als volwassene heb ik al de voorstellingen van mijn
jeugd als te kleine kleren uitgetrokken.

12 zo zullen wij eenmaal oog in oog met de waarheid staan,
de waarheid, die wij nu niet anders kennen
dan als een onscherpe foto.
menselijk onvolkomen is nu nog al onze kennis,
maar dan zullen wij God en Zijn bedoelingen met de wereld
en onszelf volkomen kennen,
zoals Hij òns volkomen kent.

13 zo blijven bestaan
geloof,
hoop,
en liefde,
maar het hoogste is de liefde.

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

***KORTE INHOUD:** Anneke bleef niet lang alleen, nadat haar man, Roelof Jans, plotseling stierf. Dominee Bogardus werd de tweede vader van haar vijf kinderen, waarvan Sara de oudste is. Sara vertelt nu van de tijd toen ze zelf juist getrouwd was met de Duitse dokter Hans Kierstede.*

(21)

Het stond in de sterren geschreven, dat het juist de kapitein moest zijn, die het vuiltje voor Kieft moest opknappen.

Zij gingen in een kano en stapten op het Lange Eiland aan wal.

— Wat is er mannen? opende David het gesprek.

— Onze overste vraagt waarom men ons volk heeft doodgeslagen. Wij hebben u nooit iets in de weg gelegd.

— Het is ons niet bekend dat er leden van uw stam gedood zijn.

— Wij verzoeken u met ons mee te gaan om met onze overste te spreken, die zeven mijl van de zeekant is gevlucht.

De beide mannen keken elkaar aan. Er zat weinig anders op, nu zij hier stonden.

Eerst tegen de avond kwamen zij te Reckeweck en waren zeer vermoeid.

— Hebben wij vrede, Kapitein? vroeg Sara, toen hij drie dagen later opnieuw de klopper liet vallen op de deur van het doktershuis.

— Ik hoop het, vrienden, maar ik ben er niet gerust op . . . .

— Vertel ons hoe het gegaan is. We zijn brandend nieuwsgierig naar uw bevindingen op het Lange Eiland.

Weer terug na het uitvoeren van zijn delicate opdracht voor Kieft de kastanjes uit het vuur te halen, liet kapitein De Vries zich vermoeid neer op een der ruime gecapitonneerde stoelen. — Wat is zij mooi, dacht hij nog, toen hij Sara waardig door de kamer zag schrijden. Zij droeg haar vrucht met gratie. Het was lang geleden dat David de Vries een vrouw had omarmd. Nu hem alles zo tegenliep begon hij er opnieuw ernstig over te denken Nieuw Nederland te verlaten en zijn koopmanshuis in Hoorn voorgoed te betrekken.

— Wij kwamen na een lange tocht door het bos te Reckeweck. Het was al avond geworden toen wij bij de overste werden gebracht. Hij had maar één oog. Er waren daar zeker driehonderd wilden bijeen en ik schat het aantal wigwams op dertig. Zij maakten geen haast. Eerst werden wij getrakteerd op oesters en gebraden vis. De overste zei dat wij vermoeid waren en dat wij nu eerst moesten rusten. Morgen zouden we spreken.

Ik kon de slaap niet vatten. Midden in de nacht stond ik op om een luchtje te scheppen. Het was lichte maan. Toen kwam mij een wilde tegemoet die dicht bij Vriesendael woont. Toen ik hem herkende zag hij dat ik schrok, want ik had hem hier, zo ver van huis, niet verwacht. Hij schudde zijn hoofd. — U bent goed overste, zei hij. — U komt racomptijn marinit.

— Vrede maken! racomptijn marinit! knikte Sara.

— Maar je bent zo ver van huis, zei ik.

— Ik ben met deze stam uit jagen geweest . . . .

Ik was gerust en keerde weer naar mijn slaapplaats in het huis van de overste, naar Kip.

Toen het begon te dagen werden wij gehaald en in het bos gebracht. Daar gingen zestien oversten van 't Lange Eiland rondom ons zitten.

Een van de oversten was welbespraakt en had een bundeltje stokjes bij zich. Hij had zijn oratie goed overdacht en begon met te vertellen over de tijd toen de Swannekens voor 't eerst op hun kusten kwamen en dat zij geen eten hadden. De wilden hadden de onzen bonen en mais gegeven en geleerd hoe zij oesters en vis moesten vangen. Als dank sloegen zij ons volk nu dood, zei hij en legde één stokje neer. Dat was punt een.

Vervolgens herhaalde hij dat zijn volk onze mannen als een appel van 't oog had bewaard, ja, ze hun dochters had gebracht om bij hen te slapen, en bij wie onze mannen kinderen hadden geteeld zodat er nu op het eiland menige wilde rondliep, die van een Swanneken toegesteld was.

Weer legde hij een stokje neer. Punt twee.

En nu waren wij zo schelmachtig dat wij ons eigen vlees en bloed doodsloegen. (stokje) Punt drie.

Ik hoorde hem geduldig aan, maar toen ik zag, dat hij nog een grote bundel stokjes in voorraad had, begon die ceremonie mij te verdrieten. Ik zei hem dat ik al deze dingen wel wist en dat het onwetend geschied was. Ik stelde voor om naar het fort te gaan. De directeur zou hen geschenken geven en vrede maken. De overste met één oog overhandigde ons toen elk tien vaam Seewan. Toen rezen ze allen op en zeiden dat ze met ons mee wilden gaan om met Willem Kieft te spreken.

Eindelijk gingen we met ons twintigen in een kano en hadden niet meer dan een handbreed boords boven water. De rest is spoedig verteld. De geschenken die Kieft hen aanbood waren 't oprapen niet waard, zoals mij een van de Sachems vertelde. Zo vertrokken ze, al grommende.

— De ezel! viel Hans Kierstede uit. — De galgenmenner, de labbekak!

Dokter Hans bekwaamde zich kennelijk in Hollandse scheldwoorden.

De kapitein gaf Sara een knipoog.

Sara stond op en hield bestraffend haar kleine hand voor de mond van haar echtgenoot. Hij drukte er haastig een kus op.

* * *

Die goede kapitein De Vries had wel juist gezien! Kort na de geboorte van ons eerste kind, in juli van datzelfde jaar 1643, kwam overste Oratany bij mij klagen dat de jonge kabouters hun vaders en moeders wilden wreken.

Kapitein De Vries nam Oratany mee naar Kieft en wat zei de buffel: — Jij bent overste. Laat die jonge kapvogels doodslaan. Hier heb je twee honderd vaam Seewan beloning.

Kapitein De Vries vertelde mij later, hoe de Sachem de directeur met een zekere minachting had aangekeken.

Toen Kieft er zich nog over verwonderde dat de Indiaan niet op zijn voorstel inging, moest de kapitein hem duidelijk maken, dat hij niets van de gedragslijn der Indianen begreep. Het was dwaasheid te denken, dat zij terwille van een vreemde natie hun eigen volk zouden doden.

Oratany beloofde te zullen doen wat hij kon om de wraak te stillen.

Nog één keer kon onze kapitein zich van zijn beste kant laten zien. Dat was, toen de wilden van Pavonia het zoontje van een onzer soldaten wegvoerden.

Met behulp van twee Indianen ging hij naar de ontvoerders en loste het kind in.

Eind september kwam er een buisje uit Rotterdam voor de haven met wijn, die de schipper niet had kunnen slijten aan de sober levende Engelsen.

Kapitein De Vries, de tegenslagen in Nieuw Nederland moe, liet zich door de schipper overreden om voor hem het schip naar Virginië te brengen. Hij zag plotseling een kans om vandaar naar Holland terug te keren. Wij hadden het geluk hem nog eenmaal te eten te hebben. Ik bracht hem zijn lievelingsgerechten op tafel: gebraden patrijzen, zalm en vruchtentaart.

Ook vader Bogardus en moeder Anneke waren gevraagd ter ere van dit afscheid. De kapitein en de dominee hadden het altijd goed met elkaar kunnen vinden in hun afkeer voor Kiefts optreden tegen de wilden.

— En, vroeg vader, — heeft de kapitein al afscheid genomen van ons aller heer en meester?

— Ik ben vanmiddag en voor 't laatst op 't fort geweest. Ik heb gezegd: — Directeur . . . . de moord die gij hebt laten doen aan zoveel onnozel bloed, zal op u gewroken worden.

Bogardus knikte. — Die bloedhond — die ravelocker!

— Lieve vader en lieve kapitein De Vries, zou ik u als gastvrouw een verzoek mogen doen? vroeg ik.

— Vraag mij; ik heb niets meer te verliezen dan mijn hart, zei David de Vries.

— Kapitein, zei ik, — laten we dan tijdens deze afscheidsmaaltijd niet meer over die ongelukkige oorlog met de Indianen spreken.

De kapitein was mij terwille — wij drongen bij hem aan dat hij nog eens, zoals vroeger op De Laetsburg, zou vertellen van zijn reizen in de Oost.

Zo verliep deze laatste maaltijd met onze vaderlijke vriend in vrede.

Toen de kapitein vertrok heb ik geschreid, tot verwondering van mijn man. Ik bewaarde nu eenmaal de heerlijkste herinneringen aan hem, reeds uit de tijd toen ik nog kind was.

Mijn vader verloor in hem een grote steun.

Voortaan zou dominee Bogardus alleen staan tegenover de even driftige Willem Kieft.

(Wordt vervolgd.)

DE LECTUUR IN DIT LAND

door H. Van Veldhuizen

Hieronder drukken wij een lezing af, die Mr. H. Van Veldhuizen in Januari j.l. in Calgary heeft gehouden, en die velen van onze lezers zal interesseren.

Mr. Van Veldhuizen is social worker geweest voor de stad Edmonton, was daarna Executive Secretary van de Canadian Arthritis & Rheumatics Society, Alberta Division, en is thans Welfare Officer voor de Provincie Alberta in de Public Assistance Branch in Calgary.

Vanavond heb ik een moeilijke opdracht. Allereerst moet ik trachten U aanschouwelijk iets te geven op het gebied van Canadese lectuur. In de 2e plaats moet ik proberen U richtlijnen te geven wat betreft lezen en dan in het Engels.

Ik heb mijn best gedaan om dit geweldige terrein zo beknopt mogelijk te houden. U kent allemaal nog het spreekwoord: Door de bomen kunt U het bos niet zien. Dat heb ik trachten te vermijden. En ik hoop, dat me dit gelukt is.

Ik geef U een paar punten, die U goed moet vasthouden:

1: het negatieve, dus datgene dat wij beslist *niet* mogen doen,

2: het positieve, datgene dat we kunnen en mogen doen.

Een volgende indeling is:
lezen als ontspanning en tijdverdrijf,
lezen als studie en
voorlezen.

★

"Joeh, doe dat boek nu eindelijk eens dicht. Je verleest je hele verstand". Kunt U zich nog herinneren hoe Uw moeder dat zei? De ouderen onder ons brengt dit direct in gedachten een voorstelling van de huiskamer thuis, waar vader z'n krant zat te lezen en op Zondag zijn kerkblad en het Zendingsblad, waar moeder zat te naaien of te stoppen en waar wij met een boek van de Patrimonium-bibliotheek ons zo stil mogelijk hielden en daardoor probeerden het naar bed gaan uit te stellen. Maar ook, omdat wij al die boeken verslonden.

Kent U nog de uitdrukking: een boek stuk lezen? Dat was vroeger. Toen we nog bij vader en moeder woonden in Holland. En daarna kregen we ons eigen gezin met kinderen. Moeder las voor. Dat was gewoonte. En soms was daar niet altijd tijd voor. Ik herinner me nog, dat onze jongste dochter thuiskwam van school en zei: Ha fijn, nu kan ik *zelf* lezen.

Dit alles ligt nog niet zo heel ver achter ons. Ik ben er zeker van, dat de meesten Uwer helemaal geen moeilijkheid hebben om zich dit beeld voor ogen te halen.

En toen zijn wij naar Canada gekomen. Een land met een andere taal, heel andere boeken en tijdschriften, kranten enz. O ja, enkelen krijgen nog steeds Trouw, De Spiegel, een paar huismoeders hebben nog een abonnement op "Moeder" en op de Libelle. Maar "that is it". En het is toch net, of het je niet meer zo interesseert. Weest U nu eens eerlijk. U zou die bladen niet willen missen, maar U kunt er best buiten. En het zal toch zover moeten komen, dat U er buiten kunt. Dat U eerst de bladen grijpt in de nieuwe taal en de Hollandse uitgaven bewaart voor

Ze kan nu zelf lezen . . .

een rustige Zondagmiddag of avond.

Dat is een van de consequenties van Uw komen naar hier. U zult U nooit thuis voelen in Uw nieuwe Vaderland, zolang de krant en een boek in de taal van dat nieuwe land U nog niets zeggen. Of om het nog scherper te zeggen: zolang U die niet kunt lezen.

Uw gaan naar Canada is geweest allereerst voor Uw kinderen. De toekomstmogelijkheden, die U niet zag in Nederland, heeft U voor Uw vertrek gemeend te zien in Canada. Anders was U vast en zeker niet gegaan.

Nu is het eigenaardige en toch ook weer volkomen verklaarbare, waarop we hier echter niet ingaan, dat Uw kinderen veel meer lezen in de nieuwe taal dan U. Weet U echter wel, wat ze lezen? Dat is heus geen gekke vraag.

Misschien is het U bekend en anders vertel ik het nu, dat ik enkele jaren heb gewerkt met juvenile delinquents, de jongens tot 16 jaar, die op het verkeerde pad waren. En meermalen heb ik Hollandse jongens gehad en ook dikwijls jongens van onze kerk. En nu vraagt U natuurlijk: Hoe is dat mogelijk? We gaan onze kinderen toch goed voor. O ja, dit neem ik aan, dat dit niet zo maar een gezegde is, maar dat U dit meent. En dat U inderdaad Uw kinderen de weg wijst.

Maar dan moet U ook weten wat er te koop is. Nu niet alleen te koop in de wereld, maar nog dichter bij huis: in de drugstore in Uw eigen neighbourhood. Schaamt U zich om eens rustig een paar van die tijdschriften in handen te nemen en door te bladeren? Mag ik U dan zeggen: dat is verkeerd. Het is Uw plicht om als ouders te weten, welke lectuur Uw kinderen kunnen thuis brengen. Hoeveel zakgeld hebben ze? Wat doen ze er mee? Wat kopen ze er voor en nu heel in 't bijzonder: welk soort lectuur?

★

En nu geef ik U het negatieve gedeelte speciaal wat betreft: magazines. Ik vergeet ook niet de kinderen van de lagere school. Weet U, zij zijn verzot op de comics. Waarom? het grootste gedeelte is plaatjes, je behoeft je niet eens in te spannen om te lezen, je kijkt alleen maar.

Een aanhaling uit de Calgary Herald van 23 Nov. j.l.: 1/3 of the 10¢ comic books are filled with violence, killing and horror-experience, depicted in words and pictures. When boys and girls of 13 and 14 can buy this filth and have their minds contaminated, should we not wonder what our citizens of tomorrow will be like?

Dan de z.g. classis comic books. De geschiedenis van Ivanhoe, de 3 musketeers, Robin Hood, enz. Zij waarderen die verhalen niet meer op latere leeftijd en zullen niet eens de moeite nemen om die geschiedenissen in een goed boek te lezen: zij kennen die verhalen al lang.

De volgende groep en veel belangrijker: onze opgroeiende jongens en meisjes en speciaal de jongens. Doordat U als ouders de taal niet of nog niet voldoende machtig bent, krijgt U gegarandeerd magazines in Uw huis, die Uw jongens U niet zouden *durven* laten lezen. De eerste paar bladen met foto's gaan er af en de rest lijkt precies op een heel gewoon onschuldig tijdschrift.

Op gevaar af, dat U mij verwijt U pornographie te laten zien, geef ik U slechts een paar titels en laat U slechts iets zien.

1. GEM: Fiction, humor, girls, articles @ 50 ¢. Een volle pagina over Adam en Eva, op de meest geraffineerde wijze uitgebeeld: "En zij zagen, dat zij naakt waren". Over de rest van dit blad praten we nu maar niet.
2. PLAYBOY: Entertainment for men. 50¢. Vol met naaktfoto's
3. TWENTY ONE: ook 50¢. Uiterst geraffineerde artikelen en photo's. Voorlichting over huwelijk en andere prachtige raadgevingen.

Dat zijn er maar een paar uit de vele. Wilt U nog andere, die gevaarlijk, werkelijk geraffineerd gevaarlijk zijn door hun z.g. voorlichting: True Adventures en Men's Life.

Een volgende groep: True Stories en True Confessions, bij statistiek bewezen: gelezen door honderden meisjes en vrouwen. En heel gewoon, dat U deze beide laatste magazines zomaar in onze gezinnen ziet liggen. Daarin staan geen photo's, maar zelfs z.g. christelijke verhalen, die toch altijd nog weer goed aflopen. Sommige kerken adverteren zelfs in deze bladen.

Laten we maar ophouden met dit soort lectuur. Ik noemde er slechts een paar. Gaat U als ouders zelf eens kijken in de drugstore, neem ze maar eens in handen, onthoud de titels en: WEEST GEWAARSCHUWD.

"We allow our newsstands and bookracks that feed the lustful desires of the depraved heart. Your children live here and in the name of self-respect, in the name of decency and in the fear of God, we must build a clean city, we must rid our stores of the unholy — we must set that example *that* will be worthy of our youth which will follow us."

Dit is een aanhaling uit de krant. En een andere aanhaling: "Therefore it is time to more carefully censor the screen, greater selectivity of T.V. programs is imperative. The Christian voice must be heard."

We kunnen doorgaan met het negatieve deel, b.v. we kunnen nog noemen de goedkope pocketbooks, mystery-stories, love-stories etc. Maar ik neem aan, dat de magazines die ik U heb laten zien, al aanleiding genoeg zijn om een wakend oog te houden op wat, onwetend, Uw huis binnenkomt.

Nu het positieve: datgene dat we kunnen en mogen doen.

Allereerst: de taal. Jaren en jaren gaan er overheen, alvorens U de taal beheerst. Dat is een feit. En U weet het. Maar waarom proberen we dan allemaal niet veel meer om die moeilijkheid zo vlot mogelijk uit de weg te ruimen? *Lezen*, lezen. Begint U nu eens met de krant te lezen. O ja, dat doet U, maar hoe? Wat leest U in de krant? De aanhalingen, die ik U gaf, kwamen U die bekend voor? Had U ze gelezen? Of leest U alleen maar de comics en het plaatselijk nieuws? Neemt de tijd er voor en leest de krant, ook al is dat dan een "liberaal" blad. U kunt toch ook lezen "met onderscheid". Maar U moet weten wat er in Uw naaste omgeving te doen is. Wat er omgaat in Uw Gemeentebestuur, Uw provinciaal bestuur, Uw landsregering. Ik geef toe, Uw dagblad is zeer eenzijdig, maar er is geen ander. Begint U nu die krant te spellen, desnoods met een woordenboek erbij en op die wijze heeft U veel meer contact met Uw buren, Uw collega's enz.

Leest U Times, Newsweek, Saturday-evening Post, Readers' Digest, Maclean, Post? Stuk voor stuk goed, alhoewel er een hoop instaat, waarmee U het niet eens kunt zijn. Maar toch krijgt U van de andere artikelen zoveel kennis, dat U uiteindelijk een beeld krijgt, wat er omgaat in Uw nieuwe Vaderland en ook daarbuiten. En dat behoort U te weten. Vroeger kende U uit Uw hoofd Uw Vaderlandse Geschiedenis. Wie durft er hier z'n hand op te steken als ik vraag: wie kent de Canadian History? Hoe is de verhouding met de Commonwealth? Wat voor oorlogen heeft Canada gevoerd? Wat zijn de belangrijkste jaartallen? Wat weet U van de aardrijkskunde van dit land, van de industrie?

Ziet U, hoeveel er nog te lezen is, wat niet alleen goed, heel goed, maar ook nog heel nuttig is?

Uw kinderen op school hebben Social Study. Snuffel eens in hun schoolboeken. Ga eens naar de Public Library en vraag eens hulp voor goede boeken. Houdt U van geschiedenis, van het Noorden, van de Goudtrek, de Public Library helpt U en het kost U praktisch niets. Alleen maar tijd en er voor gaan zitten. Beter dan Uw T.V.-set.

Hier had U tegelijk de tweede indeling, die U gegeven is in het begin van deze inleiding: lezen als ontspanning en tijdverdrijf en lezen als studie.

Tenslotte nog iets over positief Christelijke lectuur. Heel moeilijk zult U, zoals U dat in Holland had, een positief Christelijke roman vinden in de Engelse taal. Het spijt mij, maar hierover kan ik U geen inlichtingen geven. Er zijn heel veel *goede* boeken, maar dat is zo persoonlijk, dat U wanneer U mij vraagt, welke, mijn favorites te horen krijgt, en die zullen U misschien helemaal niet boeien. Ditzelfde had U met Hollandse lectuur.

Mag ik behalve de U bekende Banner, Wachter, Church and Nation, Young Calvinist, waarover ik geen oordeel wil geven, U toch ook nog noemen het prachtige 14-daagse magazine 'Christianity today". Dit blad heeft een enorme staf van medewerkers, over de gehele wereld. Zelfs een Hollandse medewerker, Prof. Berkouwer. Het blad ligt op een zeer hoog peil, maar is zeker de moeite waard om door te worstelen.

Nu nog een laatste opmerking over voorlezen. Laten we met iets prettigs eindigen. We hebben zoveel rommel genoemd. Kent U het boekje: The cow who fell in the canal? Geschreven over Holland door een Amerikaan in prachtEngels met tekeningen van Holland van de zoon van Jo Spier, Peter Spier. Dit boek zou ik willen aanraden aan die vaders en moeders, die hun kinderen van 3—5 of 6 jaar iets willen bijbrengen over hun oude Vaderland. Uw kinderen zullen genieten en werkelijk waar, U ook, misschien zelfs nog meer.

Het onderwerp is te uitgebreid om alle facetten te bekijken. Dat zult U toegeven. Maar toch hoop ik, dat U en Uw kinderen aan het lezen slaan, voorzover U dat nog niet gedaan hebt. En ook, dat U zeer voorzichtig zult zijn in Uw keus. Ook, dat U probeert thuis te geraken en dat nu speciaal voor de ouderen onder ons, in de taal van de catechesatie-boekjes van Uw kinderen. Dat is heel belangrijk en kan alleen maar onze jeugd, onze toekomstige ouders, ten goede komen.

Heeft vader tijd en belangstelling

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. Trembling
6. Deep-blue pigment
11. Tea cake (Scot.)
12. Holy things (E. Ch.)
13. Sort
14. Greek mountain
15. Pronoun
16. Soon
17. The American soldier
18. Forebodings
19. Expiates
21. Label
24. "Cradle of Liberty"
27. Monk's title
28. Aimless sketch
29. Disburse money
31. Cerium (sym.)
32. Masticating (colloq.)
35. Mulberry (Ind.)
36. Lately done
37. Regretted
39. Court decree (Can.)
40. Plundering raid
41. Vegetable (pl.)
42. Conscious

DOWN
1. Question
2. Curved saber
3. Small horse
4. Finish
5. Compass point (abbr.)
6. Gloss
7. Shaded walks
8. Exchange premium
9. King of beasts
10. Strong flavor
14. Mr. Eisenhower
16. Ostrichlike bird (var.)
17. Fish-landing hook
18. Single unit
20. Indian (Tierra del Fuego)
21. Little child
22. Air raid signal
23. Merriment
25. Not brief
26. Brick-carrying tray
29. A confection
30. Half quarts
32. Kind of apple
33. In this place
34. Measure of land
35. Subtle emanation
37. Brawl (colloq.)
38. Color, as eggs
40. Music note

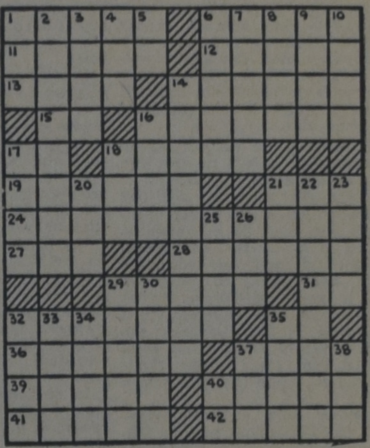

Synode Chr. Ref. Church

(II)

De afgelopen week (van 13—18 Juni) was inderdaad de week van de grote stukken. Met spanning werd uitgezien naar de beslissingen die de Synode nemen zou inzake Particuliere Synodes, de TCNN in Nigeria, de uitspraken van 1908 en 1924, om nu alleen deze maar te noemen. Tal van voorstellen, in menig opzicht van volkomen tegengesteld karakter waren door de kerken, deels in classisverband, deels door kerkeraden afzonderlijk, naar de Synode gezonden. Allerlei artikelen waren verschenen in de kerkelijke pers en vele besprekingen gevoerd. In het licht van dat alles mag het werkelijk Gods goede hand over ons genoemd worden, dat in de meeste gevallen de besluiten werden genomen in volle of nagenoeg volle eenparigheid. Er was een welbewust zoeken van de eenheid en de rust der kerken. Er bleek ook een vaste wil om elkaar te verstaan en vooral kwam duidelijk uit dat zowel voor- als tegenstanders het welzijn van Gods kerk in deze benarde tijd boven alles bedoelden. Trouw aan de belijdenis, ruime blik voor de noden van anderen en de begeerte om zoveel mogelijk schouder aan schouder te staan in de felle geestelijke worsteling, waren de trekken die de Synode kenmerkten. Haar besluiten mogen onder Gods zegen van rijke betekenis worden, mede dienend tot versterking van het gezag, waarmee de Christian Reformed Church in haar Synode heeft gesproken.

Laat me beginnen met de Particuliere Synodes. Het besluit zal velen, die vurig op invoering ervan hoopten, teleurstellen, want het besluit luidt kortaf: "De instelling van Particuliere Synodes wordt uitgesteld". Maar in de gronden, waarop dit besluit rust, staat onder meer, dat de noodzakelijkheid, wenselijkheid en geschiktheid van welinvoering OP DIT OGENBLIK niet voldoende zijn aangetoond en dat het belangrijk werk van de Studiecommissie waardevol genoeg is, om op een later tijdstip opnieuw te kunnen worden overwogen. Een ingrijpende verandering als deze kan in de kerk onmogelijk geforceerd worden. Die moet veeleer groeien. Als verschillende classisvergaderingen gemeenschappelijke belangen hebben (de vier classes van Ontario werden alleen maar als voorbeeld genoemd), is er niets tegen, dat ze contact met elkaar zoeken en een plan ontwerpen om in een welomschreven verband met welomschreven taken, op bepaalde tijden samen te komen, en de rapporteur zei zelfs, dat als zulk pogen levensvatbaarheid zou hebben en erkenning zou vinden, het andere classes aanleiding zou kunnen geven, dezelfde weg op te gaan. Op die wijze kan wat met Particuliere Synodes bedoeld wordt, geheel natuurlijk van onderen op groeien: honderd maal beter dan het bij wijze van hardhandig ingrijpen van boven af aan de kerken opleggen. Die kant wou de Synode in elk geval beslist niet op. En toen alle discussies en stemmingen voorbij waren, was er niemand van de 120 afgevaardigden, die zich over de genomen beslissing bezwaard gevoelde. Integendeel!

Inzake de uitspraak die de Synode van 1959 gedaan had ten aanzien van de onfeilbaarheid der Heilige Schrift waren protesten ingekomen van de classis Alberta South en classis Chatham. De eerste classis had bezwaar gemaakt tegen deze bindende nadere verklaring van Art. 5 der Ned. Gel. Bel. omdat de kerken hierover niet vantevoren gehoord waren en ze wenste dat de uitspraak 1959 aan de toen ingestelde studiecommissie zou gegeven worden ter nadere bestudering; terwijl classis Chatham de Synode verzocht uit te spreken dat de verklaring 1959 niet moet worden verstaan als definitief en bindend op dit ogenblik, maar als open voor verdere overweging en studie door de mindere vergaderingen zowel als door de studiecommissie. Aan deze gedachten begeerde de Synode geen enkele voet te geven. Echt kerkelijk besef en diep gevoel van verantwoordelijkheid voor de gemeenten bleek uit het woord van een afgevaardigde, die zeide: "Verleden jaar was ik ertegen dat de uitspraak gedaan zou worden, maar nu ze er eenmaal is wil ik haar op deze wijze niet van haar betekenis beroven." Die gedachte overwon na een moeizame discussie. Wij mogen de kerken niet in verwarring brengen. De inhoud van de verklaring-1959 zelf was wel niet in geding: het ging om de geldigheid en de hantering van de verklaring. Maar ook in dat opzicht werd niets toegegeven. Beide protesten werden afgewezen. Speciaal in verband met Chatham's bezwaar werd bovendien nog uitgesproken, dat het een goed recht van de kerken is en van elke kerkelijke commissie, alle geloofsuitspraken en Synodale verklaringen te bestuderen en te toetsen in het licht van de Schrift.

De problemen in Nigeria vormden het derde grote stuk, dat de volle aandacht van de Synode vroeg. De advies commissie had zich in al de moeilijkheden buitengewoon goed ingewerkt en bracht een voortreffelijk rapport ter tafel. De eerste vraag was die naar de stichting van een gereformeerd theologisch seminarie, zoals de Synode van 1959 het had bepaald en waarvan naar het oordeel van velen totaal niets terecht kwam. Er was vrees, dat onze zendelingen in Nigeria weigerden aan dat plan medewerking te geven en een gevoel van onbehagelijkheid en misprijzen begon al sterker te worden. Op de Synode zelf echter bleek al spoedig dat wantrouwen in onze zendelingen volkomen misplaatst is, en bovendien dat onze Zendingsboard niet in de gelegenheid was geweest, zich over deze dingen tijdig en afdoende met de zendelingen te verstaan. Dat moet natuurlijk eerst gebeuren, voordat de Synode een beslissing nemen kan. Daarom werd deze moeilijke zaak verwezen naar de volledige Zendingsboard, ter overweging en behandeling, zo spoedig mogelijk en in het licht van de in 1959 genomen beslissing. Dit zal waarschijnlijk wel leiden moeten tot het bijeenroepen van een buitengewone vergadering van de Board of Foreign Missions op zeer korte termijn.

Het andere veel besproken en zwaar becritiseerde verzoek om een speciaal giftenfonds te stichten voor de TCNN, de theologische opleidingsschool in Nigeria, werd ronduit afgewezen, omdat de stichting van zo'n fonds zou kunnen opgevat worden als officiële deelname aan de TCNN, in strijd met de uitspraak van de Synode-1959.

Er lag evenwel nog een belofte aan de inheemse kerk in Nigeria, van 1958, waarbij hulp was toegezegd bij de bouw van die instelling. Toen duidelijk was gemaakt, dat die bijdrage maar voor één keer zou gelden en geen voortdurende medewerking en instandhouding zou betekenen, werd besloten de gedane belofte aan de Benue church ook eerlijk te houden.

Eindelijk, omdat er in Nigeria maar één school voor theologische opleiding bestaat, nl. de TCNN, kwam ook de steun ter sprake, die jongens van ons zendingsterrein behoeven als ze zich gaan voorbereiden op de dienst des Woords. Die steun aan hulpbehoevende studenten zal gegeven worden zolang als er nog geen Reformed Theological Seminary is gesticht.

Ook over de conclusies van Utrecht 1905, aangenomen door de Christian Reformed Church in 1908 was, voor de Synode begon, heel wat te doen op onze kerkelijke vergaderingen en in de kerkelijke pers. Niet minder dan 6 ingekomen stukken daarover lagen op de Synodetafel. Het prae-adviserend rapport zei daarover, dat de gedachte, in deze stukken tot uitdrukking gebracht, deze is, dat de Utrechtse conclusies van die aard zijn, dat ze geen essentiële betekenis hebben voor het leerstellig standpunt der Christian Reformed Church en dat ze een sta-in-de-weg zijn voor een nadere verhouding tot bepaalde gereformeerde kerken, die dezelfde belijdenisschriften als de Christian Reformed Church aan-

(Vervolg op pag. 9)

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

Hi Neighbours!

In the June edition of the Young Calvinist magazine we could read some interesting statements by several young people about the question:

"Is it right to buy a ticket 1) on a car if the money goes to a good cause?"

It makes one pleased to know young people have such a healthy opinion about these questions. The answers given bv most were clear-cut: the end never justifies the means. 2)

This question comes up among us so often, for we are frequently tempted with buying tickets and usually the proceeds 3) are for a worthy cause.

Then one might be inclined 4) to say too: I am doing it to help that particular charity. Well, then, why not just give the money without accepting the ticket?

One such a sale has recently been successfully completed and it would be no surprise that in reading about the large sums of money won by many Canadians, one might be tempted to purchase a ticket too. I mean the very well-known Irish Sweepstake ticket sales and the horse-races run at Aintree, England, which is called the Grand National, then the Cambridgeshire and the Derby.

The Irish sweepstakes is a lottery conducted — legally and honestly — in Dublin three times a year by an organization, called the Hospital's Trust Ltd. This has been in existence for over 30 years and has been able to mantle itself in such a cloak of respectability, that professional gamblers have called it a masterpiece when they understood the ways and means used to make fools part with their money.

Since its founding the Sweepstakes have gathered in over 400 million dollars. Half of this is given out in prizes, the other half is divided between the Associated Hospital's Committee, an organization which builds and maintains Irish hospitals, and the Hospital's Trust Ltd. which keeps its share for its stockholders. Over the years the Hospital's Trust Ltd.'s share has been about 100 million dollars.

This all had its beginning in Dublin in 1929 when two men began to discuss ways and means of making an odd shilling. One of them knew that the surest way of not losing was to run a lottery. In any other gambling game the banker must risk some of his own money, but in a lottery the only money involved 5) is supplied by the customers.

Lotteries at that time were illegal in Ireland so Joe McGrath, a politician with whom the gambler Duggan was conferring was urged to use his influence in getting a law passed which would make them legal. It would have to have a front 6) which was completely in the interest of public service.

From this discussion the idea was born to run their game for the partial benefit of either a hospital or group of hospitals. It was an idea which soon turned into a literal gold mine 7) for the partners McGrath and Duggan.

The law was passed and legalized by Parliament. In two years McGrath and Duggan were millionaires and the hospitals which always need support could stay in business for a long time to come.

The Sweepstakes is the largest business in Ireland. It has 1700 ticket sorters, an office building that covers four acres and it takes in more money than any other Irish export.

Mr. McGrath runs this business yet but with a new partner, Spencer Freeman, and the heirs of Mr. Duggan and he is known as one of the richest men in Europe. His salary is more than $ 300,000 a year plus a good sized expense account 8). He is the greatest sweepstake winner of all.

The problem the organization faced is the fact that the Sweepstakes are illegal in the countries where their best customers live. The national laws of these countries must be evaded 9) in order to place the tickets on sale. In France and Switzerland independent operators distribute the tickets in their own way as best as they can. But in Canada and the United States where in 1958 nearly 10 million people were willing to gamble on the Sweepstakes, they have to work directly through the mail and through large scale smuggling 10). Names were picked from a telephone directory and to these addresses several books of tickets were sent, with a letter asking the recipient 11) to sell them to his friends. Each booklet has 12 tickets and they may be sold at $ 3.00 a piece, they may keep $ 6.00 or 2 tickets as reward for their trouble. The letter also gave the tempting promise of $ 2800 to the seller of a ticket that won a first prize. In all the letters there was a list of innocent-looking addresses and all mail has to be addressed to these.

Some people refused to have anything to do with the lottery and reported them to the Post Office. Here a fraud order was issued to stop all mail going to these addresses.

The only sure way to stop this misuse of the mail was to X-ray all letters and soon 15,000 books of tickets were discovered. That stopped the entry by this means.

But other ways were found. The Sweepstake organization sent couriers to Canada who carried the tickets into the country and mailed them from coastal ports.

At first these couriers were sailors and tourists but alert custom officers and postal inspectors were able to spot them. Then professional couriers had to be employed. These work successfully selling the tickets behind a professional front such as cigar stores, beauty parlors and bars. Agents supervise distribution.

At first there were only 3 main prizes but that has changed a great deal. There are now many prizes made up in units of $ 336,000.00. These are divided into shares of $ 14,000.00 for the ticket on the winning horse, $ 56,000.00 for the second horse and $ 28,000.00 for the third.

If a ticket held on a horse who ran but wins no prize that ticket holder receives his share of $ 84,000.00 divided among all such fortunate ticket holders. Thousands of tickets are drawn on horses that never entered the races but you still have a chance of winning as low as $ 56.00. But the chances of winning are slim 12) for there are approximately 450,000 tickets sold in Canada and the U.S. alone.

Besides the risk, there is the danger of going to jail for 2 years or paying a heavy fine, for the Irish Sweepstakes are illegal in both countries as well as in Britain, and should anyone mail a ticket; money for the ticket or any information on it or advertisement on it he is breaking the postal regulations.

It is true that part of the money goes for a very worthy cause, but other countries, not using illegal means to build and maintain hospitals have done just as well, and they have the satisfaction of knowing they received their help from their own citizens who cared for the needs of the unfortunate ones.

If we believe that we would be breaking the law by buying an Irisch Sweepstake ticket, it is odd that we do not seem to break a law if we buy a ticket on a car or radio, or send in a coupon to win an electric mixer or flip a dime when we have our coffee break, but there is such a thing as moral law too and that law stems from an old one: Thou shalt not covet.

So long for now and regards from

Your Neighbour.

EEN KLEINE HULP

1) een lot uit een loterij; 2) het doel heiligt nooit de middelen; 3) de opbrengst; 4) geneigd; 5) erbij betrokken; 6) voorkomen; 7) letterlijk een goudmijn; 8) onkostenrekening; 9) ontdoken; 10) smokkelarij op grote schaal; 11) geadresseerd! 12) gering.

CANADA DRY
geeft glans aan elke gelegenheid

Als er iets gevierd moet worden is er niets dat het plezier van de familie zo kan verlevendigen als Canada Dry Ginger Ale. Het smaakt gewoon naar een partijtje! Puur of als een mixer — iedereen houdt van Canada Dry. Het is de Champagne van de Ginger Ales. Geniet er vaak van!

CANADA DRY
Spreek uit:
Kennada Drai

VRAAGT UW WINKELIER OOK NAAR EN GENIET
VAN DE VELE HEERLIJKE SMAKEN VAN CANADA DRY

FL-3

No Admittance AFTOSA

Met dit waarschuwingssignaal "No Admittance, AFTOSA", worden bezoekers gewaarschuwd dat ter plaatse de gevreesde veeziekte Mond- en klauwzeer heerst. Er zijn maar weinig landen ter wereld, waar de veehouder niet bevreesd behoeft te zijn voor deze besmettelijke ziekte, die het vee doet verkwijnen zodat het nooit meer tot de normale vlees- of melkproductie kan komen. De veehouder weet immers ook, dat wanneer AFTOSA (Mond- en Klauwzeer) is uitgebroken, er eigenlijk maar één afdoend middel is, n.l. het afslachten van alle dieren in het besmette gebied.

Er zijn echter nog andere redenen, waarom deze ziekte zo gevreesd wordt, niet alleen door de boer, maar vooral ook door de overheidsdiensten. De maatregelen die genomen moeten worden ter bestrijding van Mond- en Klauwzeer zijn in het algemeen zeer kostbaar voor de overheid; het afslachten van veestapels gaat in vele gevallen gepaard met een subsidie aan de veehouders, die hun bestaan bedreigd zien. Bovendien wordt door de vrees voor deze ziekte de mogelijkheid voor internationale handel sterk aan banden gelegd tussen landen die vrij zijn van mond- en klauwzeer en besmette landen.

In een wereld, waarin al millioenen mensen aan ondervoeding lijden, is mond- en klauwzeer de voornaamste oorzaak van een tekort aan dierlijk eiwit (vlees en zuivel).

In het Foot and Mouth Disease Centre te Rio de Janeiro worden voortdurend proeven genomen ter bevordering van de bestrijding van mond- en klauwzeer.

Alleen Australië, de Guineas, Nieuw Zeeland, Noorwegen, Zweden en Amerika ten Noorden van Panama zijn vrij van "Aftosa". Maar het gevaar van besmetting is voortdurend aanwezig, daar het virus van deze ziekte overgebracht kan worden met beenderen, bloed, melk en huiden zowel als in vers, gedroogd, ingeblikt en zelfs bevroren vlees.

Tussen 1900 en 1930 had Amerika zes epidemieën van mond- en klauwzeer te doorstaan, waarvan de bestrijding bijna 200 millioen dollar kostte. Toen in 1946 de ziekte in Mexico uitbrak, kwam Amerika zijn buurman dan ook onmiddellijk te hulp en in een gezamenlijke inspanning, die aan Amerika 130 millioen dollar kostte en aan Mexico meer dan 500 millioen werd de ziekte onderdrukt. De schade, die mond- en klauwzeer jaarlijks in Argentinië aanricht wordt op 150 millioen dollar per jaar geschat.

In 1954 verscheen Aftosa plotseling in een gebied in Saskatchewan en onmiddellijk werd de Amerikaanse grens gesloten. Canadese farmers verloren millioenen op hun exportbegroting.

Inmiddels was in Rio de Janeiro door 21 Amerikaanse Republieken de Pan American Foot-and-Mounth Disease Centre opgericht in 1951 (zie foto). Hier wordt sinds jaar en dag gewerkt aan de bestrijding van Aftosa en volgens de laatste onderzoekingen is het niet onmogelijk, dat binnenkort een serum geproduceerd kan worden, dat het vee een langdurige resistentie geeft. Dat zou dan het einde van de gevreesde ziekte en zijn alarmerende gevolgen kunnen betekenen.

THE "TREE OF HEAVEN"

Ottawa — Ailanthus, or "The Tree of Heaven", widely advertised as a rapid-growing shade tree, is not winter hardy at Ottawa or in districts with a similar climate, warns A. R. Buckley at the Plant Research Institute, Canada Department of Agriculture, Ottawa.

It grows rapidly during spring and summer but its shoots kill back to ground level each winter for a few years and then the tree dies.

Further, in climates where this tree does survive it is not desirable as a shade tree for small homes or for street planting because of certain undesirable features. When its large leaves fall on the street they are a hazard because of their slipperiness. It breaks easily when weighed down with snow or ice and male flowers have a very objectionable odor. Where male and female trees are mixed seedlings become as profilic as weeds.

Ailanthus thrives under adverse conditions other than that of a severe climate. Its best use, where acclimatized, is for planting in city dumps or where no other tree will flourish.

It is really a beautiful tree with a beautiful form but its beauty is unfortunately marred by its vigor, weedy habits, and the putrid odor of its male flowers. Perhaps, says Mr. Buckley, it is a blessing for Ottawa and district that this tree is not hardy in areas where the temperature is likely to drop to 20 degrees below zero.

PROTECT TOMATOES BY MULCHING

TOMATOES are grown in more home gardens than any other vegetable. One easy assist gardeners can give their tomatoes is to mulch them.

It is well worth the small amount of trouble it entails. A mulch protects the roots against the drying out of soil due to wind and sun. It keeps the fruit clean. Perhaps, most important of all, it helps to prevent blossom-end rot.

This rot is illustrated in the accompanying Garden-Graph. It first appears as a water-soaked area on the blossom end of the fruit. Next, the affected area turns brown or black and shrivels.

Blossom-end rot is the result of breakdown of the cells of the fruit caused, it is believed, by improper soil moisture conditions and an uneven supply of water.

The most effective way to apply the mulch is, first, scratch up the soil so that it is loose around each plant; second, place the mulch material on the loosened soil around each plant and along the row.

Excellent results can be obtained from a heavy mulch of dry lawn clippings, applied a little at a time. The first application should be well mixed with the top soil, and then it may be built up to several inches in thickness, so that weeds are kept down and evaporation checked, but at the same time rains are allowed to penetrate the soil.

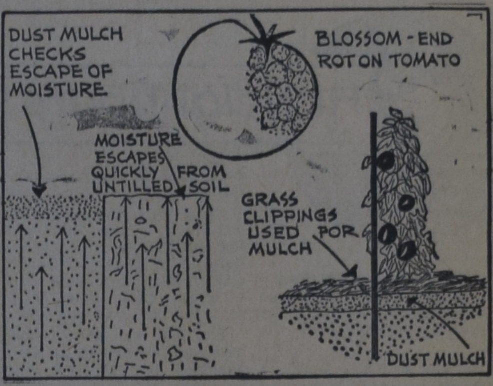

Plastic bedekking voorkomt verspilling in de silo

Het verlies van veevoeder boven in een silo kan belangrijk verminderd worden, door afdekking met een stuk plastic, aldus Mr. J. R. Lessard van de Kapuskasing Experimental Farm. Een verlies van drie tot tien ton in een 150-ton silo kan normaal genoemd worden. Dit verlies werd op de proef-boerderij te Kapuskasing, Ont. echter tot minder dan een ton teruggebracht door de silo af te dekken met een plastic kleed. Dit was in een rechtopstaande silo, maar ook bij andere manieren van "inkuilen" zal bedekking met plastic gunstige resultaten geven.

De afdekking moet zo luchtdicht mogelijk zijn, daar lucht de voornaamste oorzaak van verlies is bij kuilvoer. Het plastic moet donker van kleur zijn en tenminste een dikte hebben van 0.004 inches. Op de hoeken en randen moet het goed sluidend vastgemaakt worden.

"Holland zingt"

(Potpourri van Vaderlandse Liederen)

Koorvereniging "PRO MUSICA" o.l.v. Lex Karsemeyer; orgel: Pierre Palla. PRACHT PLAAT - aanbevolen. In totaal 33 liederen, w.o.: Hollands vlag je bent mijn glorie; Wij willen Holland houen; Holland, ze zeggen; Limburg mijn Vaderland; Een scheepje; De Zilvervloot; Waar de blanke top der duinen; Een liedje van Koppelstok; Lief Vaderland, vaarwel; Hopsa, heisasa; De kabels los; Klein Vogelijn; Het kwezelken; De kleinste; Op de grote stille heide; enz.

DAT ONS LOFLIED VROLIJK RIJZE. 13 koren o.l.v. Kees Deenik. Als hier op aarde mij werk is gedaan; O God, die droeg ons voorgeslacht; Prijs, mijn ziel, den Hemelkoning; Dat ons loflied vrolijk rijze; e.a.

Twee platen om intens van te genieten. .... Per stuk $ 4.25

Bestel bij:

Woudstra's Book House

9330 JASPER AVENUE EDMONTON, ALBERTA

KLAVARSKRIBO

Depot voor Canada:

P.O. Box 241, WESTON, Ont.

Vraagt inlichtingen.

FOR HOUSES,
Investment Properties,
Building Lots and Farms
in or near
TORONTO
see or write
HARRY SNOOK
with
Harvey Keith, Realtor
181 Eglinton Ave. East
HU 7-3333 or HI 7-1417

ANSWER
X-WORD PUZZLE

A	S	P	E	N	#	S	M	A	L	T
S	C	O	N	E	#	H	A	G	I	A
K	I	N	D	#	P	E	L	I	O	N
#	M	Y	#	E	R	E	L	O	N	G
G	I	#	O	M	E	N	S	#	#	#
A	T	O	N	E	S	#	#	T	A	G
F	A	N	E	U	I	L	H	A	L	L
F	R	A	#	#	D	O	O	D	L	E
#	#	#	S	P	E	N	D	#	C	E
C	H	A	W	I	N	G	#	A	L	#
R	E	C	E	N	T	#	R	U	E	D
A	R	R	E	T	#	F	O	R	A	Y
B	E	E	T	S	#	A	W	A	R	E

FARM FOR SALE — 170 acres, excellent soil, 30 acres hardwood bush, 50 acres of excellent spring crop, 8 room two story brick dwelling, basement, heavy duty wiring, furnace, water on tap, verandah overlooking river. Barn 80' x 50' all modern, and second barn 80' x 50'. Priced at $ 11.000.

FARM FOR SALE — 200 acres level, within 3 miles of new Nuclear Plant being built at Douglas Point, Lake Huron. 20 acres of mixed bush, 8 room dwelling, furnace, hydro, hardwood floors, sun porch, nice grounds. Barn 40' x 70'. water, hydro etc. Second barn 40' x 60'.
This is an excellent farm on a good open road and must be sold. Priced at $ 18.000. No reasonable offer refused. Act fast and give us your offer.

LADIES DRESS SHOP in thriving Village in Bruce County. Owner has other interests, 24' frontage, brick bldg., store on first floor, 4 room apt. on second floor, also 4 rooms on third floor. Stock carried about $ 6.000. Turn over $ 16.000 per year which can be increased. Bldg. priced at $ 8.500. Stock at invoice price. No old stock.

Wilfred R. Thompson
REAL ESTATE BROKER
Box 16, Paisley, Ont. Phone 90.

JOHN SAKES
Uw Hollandse Kapper
231 No. 8 Highway
(tussen Gray en Green Road)
Stoney Creek

HOLLANDIA TRICO
droomtrico
****

****
KORENBLOEM vlinderlichte ondoorzichtig nylontrico! Nieuwe tinten! Volop kant!

Verkrijgbaar over geheel Canada
Importeur:
JANKOK
WILLOWDALE, ONT.

Gaat U naar Holland ?
Profiteer dan van de
Nieuwe lage KLM tarieven
Toronto — Amsterdam — Toronto
ingaande per 1 October a.s.
17 DAAGS RETOUR Per Propeller DC 7-C $370.60
Per Jet DC-8 $400.60
ingaande 1 Mei tot 1 October 1960
Jet DC-8 $ 528.80. Propeller DC 7-C $ 492.80
Wendt U voor volledige inlichtingen tot:
C. STEENHOF
BROTHERTON'S TRAVEL SERVICE LTD., TORONTO
Reservations for all
AIRLINES - STEAMSHIPS - RAILWAYS - BUSES - TOURS
CRUISES - HOTELS
Passport Service

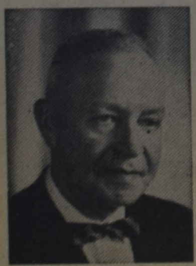

24 uur service!
Bel op:
CH 1-0811
Ons adres is:
43 CRANE AVE.,
WESTON, ONT.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Bowness-Montgomery, Alta. C. Padmos te Geesteren-Gelselaar, Nederland.

Tweetal te Chatham, Ont. W. D. Buursma te Munster en H. A. Venema te Toronto, Ont.

Aangenomen naar Edmonton (II), Alta. T. C. Van Kooten te Hamilton, Ont.

Bedankt voor Edmonton, (Maranatha), Alta., H. A. Venema te Toronto, Ont.
Voor Iron Springs, Alta. H. W. Kroeze te Clarkson, Ont.

MONTREAL (Quebec)

Rev. N. B. Knoppers, te Edmonton (Alta), die het beroep heeft aangenomen naar de First Christian Reformed Church te Montreal, hoopt 12 Juli met zijn gezin in deze stad aan te komen. Vrijdag 15 juli zal een begroetingsavond worden gehouden. Zondagmorgen 17 juli zal Rev. Knoppers worden bevestigd door de consulent van de Montreal-kerk, Rev. A. de Jager, van Brockville (Ontario). Aanvang half negen. Rev. Knoppers hoopt zijn intreepreek te houden in de middagdienst in het Nederlands. Aanvang vijf uur.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Toronto, Ont. H. W. v. d. Gronden te Enschede, Ndl.

REFORMED CHURCH

Rev. E. P. Heideman van de First Ref. Church te Edmonton, Alta. zal uitgezonden worden als zendeling naar India.

Beroepen te Edmonton I, Alta. John Aberson of Artesia, Calif.

In de Hoofdstad

De Calvin Christian Reformed Church te Ottawa heeft een goed verzorgd jaarboekje uitgegeven, dat een interessant overzicht bevat van de activiteiten, die in de federale hoofdstad worden bedreven.

De kerk telt 109 families. Het aantal leden bedraagt 487. Het boekje telt 48 pagina's, waarvan er zeven zijn besteed aan de dochterkerk in het naburige Navan, in 1958 geinstituëerd met twintig gezinnen.

De kerk te Ottawa werd 15 januari 1953 geinstituëerd. Gedurende de beginperiode werd de gemeente gediend door Mr. K. C. Togtema, die in die jaren vaak honderden mijlen per week reed om de nieuw aangekomen immigranten werk te bezorgen.

Later diende Rev. Albert Smit de gemeente van Ottawa. In 1955 verbond dr. P. G. Schrotenboer zich aan de gemeente. Hij nam kortgeleden een beroep aan naar St. Catharines, Ont. Het eigen kerkgebouw werd ingewijd op 23 januari 1957. Een historische dag in de nog korte geschiedenis van de Ottawa Calvin Christian Reformed Church was 4 mei 1957, toen Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden de kerk bezocht. Een reportage van deze dienst werd gedeeltelijk door de Canadian Broadcasting Corporation uitgezonden.

In Ottawa en omgeving kan iedere zondagmorgen van 8 tot 8.30 de stem van onze kerk via de "Back to God Hour" worden beluisterd over de CFRA (golflengte 560). In 1959 hebben 10 leden belijdenis van hun geloof afgelegd, werden 18 kinderen gedoopt en werden zes huwelijken ingezegend.

In het begin van 1960 is een bibliotheek geopend.

Het verenigingsleven in Ottawa is uitgebreid, er is een zangvereniging, en schoolvereniging, een Young People Society en een Junior Young People Society, een mannenvereniging en **twee vrouwenverenigingen**.

Een nieuwe verschijning in het verenigingsleven was de vrouwenvereniging "Around the Bible", waarvan Mrs. K. G. Togtema presidente is. Ieder jaar zorgt een commissie van dames voor een bazar; ook dit voorjaar is deze een groot succes geworden.

Wie dit jaarboekje aandachtig doorleest, komt onwillekeurig onder de indruk van het vele werk dat in stilte wordt gedaan. Allereerst het jaarboekje zelf al: goed verzorgd, wel gedocumenteerd en up to date. Zelfs drie gezinnen, die nog van Nederland naar Ottawa onderweg waren toen het boekje ter perse ging, staan er in vermeld De commissie voor het jaarboekje — bestaande uit de heren S. van Keulen, H. Steendam en G. van Vliet — moet daaraan wel veel tijd hebben besteed. Er zijn er meer stille werkers. Mrs. Wendelaar Bonga, die week in week uit de babywacht organiseert, Mrs. J. Diepenveen, die wekelijks brieven voor het verjaardagsfonds verzendt, de heer G. Pranger, die wekelijks met een lid van de financiele commissie de kerkgelden telt. Nog meer vrijwilligers: de organisten: Miss I. Hogeveen en de heren W. Triemstra Sr., J. Diepenveen en Y. de Bruin.

Penningmeester P. Gazendam is voor zijn financiële overzichten eens "echt gaan zitten". In zeven pagina's heeft hij het financiële gedeelte van het kerkelijk leven beschreven. In de loop der jaren was een tekort ontstaan, maar de laatste tijd is er ongetwijfeld een verbetering te bespeuren. De totale ontvangsten van de kerk bedroegen in 1959 $22.322,64, waarbij niet is begrepen een bedrag van ongeveer $1.000.— voor de diaconie.

Andy Velthoen

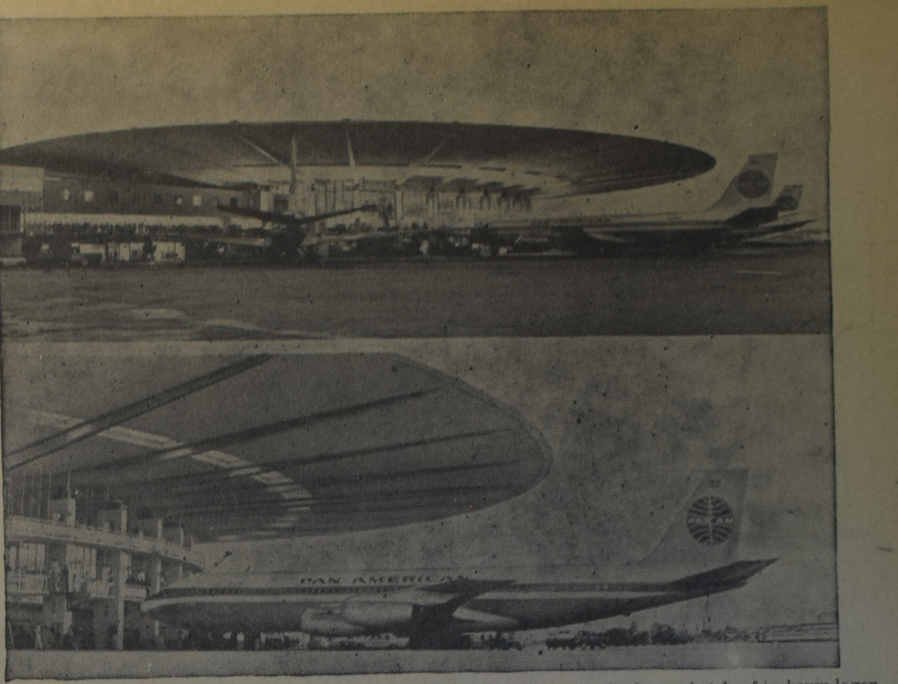

Het eerste grote vliegveld ter wereld, dat het vliegtuig "voor de deur" brengt is New York International Airport, waar Pan American World Airways een hypermodern terminal gebouwd heeft. Dit revolutionaire gebouw spreidt een "paraplue" van beton en staal met een oppervlakte van een hectare uit over passagiers en vliegtuigen, waardoor een eind gekomen is aan "natte" aankomsten en vertrekken. Het verschaft ruimte voor zes straalverkeersvliegtuigen om onder het geluiddempende dak te nestelen waar de vliegtuigen, de passagiers en het bedieningspersoneel een bescherming vinden tegen ongunstig weer. Het gebouw is het resultaat van honderden studies van vliegvelden over de gehele wereld. Acht volledig geladen 120-persoons Clippers kunnen er per uur behandeld worden. Passagiers kunnen met hun auto's via een acht-banige toegangsweg tot voor de deur van het hoofdgebouw rijden. Zij kunnen hun auto daar in handen van de Parking Service laten, die de auto voor hen parkeert en naderhand weer voorrijdt.

Vanaf het moment, dat de passagier zijn auto onder het grote dak rijdt kan hij zijn vliegtuig zien; het hoofdgebouw is bijna allemaal glas. Deuren zijn er bijna niet; dus ook geen vergissingen omtrent "in" en "uit". De behandeling van bagage en plaatskaarten gaat allemaal met het meeste gemak en de tijden van aankomst en vertrek van de verschillende vliegtuigen worden duidelijk met lichtende cijfers aangegeven. Kort voor het vertrek van een bepaald vliegtuig gaat de verlichting in die bepaalde hoek van het hoofdgebouw lager branden, terwijl het bord, dat de vertrektijd aangeeft feller oplicht. Bovendien is er dan nog een luidspreker voor hen, die in slaap gevallen mochten zijn.

Het instappen in het vliegtuig geschiedt zonder moeite, men behoeft geen trap te klimmen, maar kan zo via een verstelbare "loopbrug" het vliegtuig binnenwandelen.

Natuurlijk bevat het gebouw ook een restaurant, een snack bar en een coffee shop, maar eveneens een nursery met speelgoed voor de kleintjes en een "observation walkway" voor hen, die graag naar binnenkomende en vertrekkende vliegtuigen mogen kijken. De bouwkosten waren 12 millioen dollar.

Synode Chr. Ref. Church

(Vervolg van pag. 7)

vaarden. De vraag wat met die uitspraak-1905-1908 te doen, is naar het oordeel der Synode te ingewikkeld, om er in de termijn van twee weken, waarin tal van andere dingen tegelijk de aandacht vragen, op een verantwoorde wijze over te kunnen beslissen. Zonder veel discussie werd met algemene stemmen besloten, een commissie te benoemen, om dit vraagstuk afdoende te bestuderen.

Nu hoop ik maar niet, dat mijn rapport mijn lezers deze keer wat lang begint te vallen, want er is nog iets meer te vertellen vandaag. Er was een zeer ingrijpend voorstel ter tafel van de Committee on Education over een zaak die op zijn minst al 15 jaar in voorbereiding is, nl. de stichting van een "Department of Education, which shall function as the educational service agency of the Christian Reformed Church"; aan het hoofd van die instelling zou volgens het voorstel een fulltime Secretary of Education komen te staan. De bedoeling van dit verstrekkend voorstel is, alle uitgaven op gebied van godsdienstig onderwijs, als catechisatieboeken, zondagschoollessen, dagschoolleerboeken en Vacation Bible School materiaal met elkaar in overeenstemming te brengen, om lijn te krijgen in de godsdienstige opvoeding die de kerk te geven heeft. De mensen die het weten kunnen zeggen, dat we op het ogenblik maar zo'n beetje grasduinen op dit terrein en dat de verwarring schrikbarend groot is. Voorstanders zeggen: niets is nodiger dan dit: hierop hebben we nu al zo heel veel jaren zitten te wachten. Tegenstanders spreken smalend van gestroomlijnde opvoeding en gecentraliseerd godsdienstig onderwijs, in alle klassen hetzelfde boekje, op alle catechisaties hetzelfde materiaal, alles voorgeschreven en van hoger hand opgelegd: zij vinden dat ieder zoveel mogelijk moet vrijgelaten worden. De prae-adviserende commissie had een aantal beperkingen in het voorstel aangebracht en vooral, dat was het voornaamste, het een tijdelijk karakter gegeven, alles zou opgezet worden bij wijze van proef, om na een aantal jaren pas te beslissen. De Synode heeft over beide gevallen beslist en zowel het definitieve als het proef-plan verworpen, het laatste met een meerderheid van slechts twee stemmen. Toen moest evenwel nog besloten worden wat dan WEL gedaan zou worden en dat komt volgende week aan de orde.

Er is nog heel wat meer de moeite van publicatie waard. Benoemingen, commissievormingen, finantiële regelingen. Bovendien komen er waarschijnlijk nog 1 of 2 vergaderdagen. Dit tweede rapport is al lang genoeg. Laat me de rest voor het derde en laatste bewaren. Er is een uitstekende sfeer op deze Synode, beste verstandhouding en goede toon. Maar een vergadering van 120 mensen is een bar ding voor een voorzitter en feitelijk een veel te log en plomp lichaam om vlot mee te werken. Daarom komt er dan ook nog een stuk van een derde week bij. Het wordt hoog tijd dat de werkwijze der Synodes ingrijpend wordt veranderd.

F. Guillaume.

Achter het Bamboe-gordijn

CHINA

De **China Inland Mission** bericht dat men van de andere zijde van het bamboe-gordijn heeft vernomen dat in een bepaald gebied in het noorden van China, waar eens een bekende christengemeente van 15.000 geestdriftige gelovigen bestond, die de bergen van hun christelijke liederen deden weergalmen, geen enkele christen is overgebleven. Nu is alles stil. Enkele gelovigen zijn naar Birma ontkomen. De overigen zijn gestorven. Velen hebben als martelaar hun Heiland verheerlijkt.

"FINANCIEEL?"

"Daarom is in een gemeente een bidstond ook beter dan een bazar . . . wanneer het gebed in de gemeente vermeerdert kan het aantal collecten gerust verminderd worden. Als ook in het persoonlijke leven van de gemeenteleden de Bijbel meer geopend wordt, zal de portemonnaie minder dicht blijven".

Ds. L. Floor in
(Kruis en Munt).

Wanted

MARRIED MAN

for modern dairy farm. Three miles north of Alliston. Must be experienced. Good 3 bedroom house with bathroom available. Good wages. A. Vander Zaag, R.R. # 3, Alliston. Phone HE 5-6668.

Van Delft's Bookhouse
Het van ouds bekende adres voor al Uw boekwerken.

Bijbels, Psalmboeken, Kinderbijbels, Studieboeken, Woordenboeken, Romans, Muziekboeken, Gramofoonplaten, Wandteksten, Voordrachten, Samenspraken.

Vraagt prijslijst.
223 Hess Street, Hamilton, Ont.

WA(lnut) 2-6413

is ons telefoonnummer voor TORONTO EN OMGEVING en verbindt U rechtstreeks met het beste en grootste Nederlandse Reisbureau in Canada.

Wij zijn op dit nummer van Maandag tot Vrijdag bereikbaar van 's morgens 8.30 uur tot 's avonds 9 uur en op Zaterdag van 8.30 u. tot 6.— uur, vanaf 27 Juni 1960.

KOOPS TRAVEL SERVICE
HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA
Shopping Centre, Postbox 176, Burlington, Ont.
Kantoor Donderdag- en Vrijdagavond open tot 9 uur en Zaterdag 6 uur. Tel. NElson 4-1813 (dag en nacht).
en WAlnut 2-6413 (voor Toronto en omgeving).

Reizen met de HOLLAND AMERIKA LIJN is aantrekkelijk!
Boek nu reeds voor Uw Bootreis
voor de komende herfst en winter bij
C. STEENHOF
43 Crane Ave. WESTON, ONT. Tel. CH 1-0811

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds EU 1-8283
NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

P. De Haan & Zonen
AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE
FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten.

Wederverkopers
Het beste adres voor:
Plockworst - Boterhamworst
Gekookt worst - Grove metworst
Leverkaas - Rookvlees enz.
is nog altijd:
HOPMAN'S MEAT MARKET
Chatham, Ont.
5 Emma St., Box 612,
Phone EL 2-0740

CLASSIFIED ADS

ARE EASY
AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢. For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Grateful to the Lord and with joy in our hearts we are very happy to announce the arrival of our three children

WILHELMINA JANE, 5 years
EDWARD ANTHONY
THEODORE, 3 years
CORINE ANITA, 2 years.

Ale and Wil Braaksma.
Box 493, Thistletown P.O., Ont.

With great joy and thanks to God ,the Giver of all new life, we announce the birth of our son

WAYNE JOE

a brother for Sandra and Diane.

Mr. & Mrs. J. Boersma.
June 11, 1960.
67 McCaul St., Brampton, Ont.

RANGER DEVRIES
and
JANE STAAL

wish to announce their marriage D.V. on July 8, 1960 at 2.30 p.m. at the Navan Christian Reformed Church.

Rev. C. Spoelhof officiating.

R.R. 1, Navan, Ont.

Future address:
R.R. 2, Osgoode, Ont.

GROOT SCHOONMAAKPROBLEEM

SPAAR TIJD, WERK, GELD!

Om het zwaarste, vetste vuil te verwijderen, schrobbe men de te reinigen oppervlakken met een oplossing van 2 eetlepels Gillett's Lye op een gallon water. Gillett's doet dit moeilijke schoonmaakwerk snel en afdoend en kost toch veel minder dan andere schoonmaakmiddelen, die maar half werk doen. Gillett's gaat werkelijk vet en vuil met kracht te lijf, krijgt het uit spleten en hoekjes, die andere schoonmaakmiddelen niet bereiken kunnen. Met vet en smeer reageert het zodanig dat een zeepoplossing wordt gevormd, die de te reinigen vlakken vlekkeloos schoon maakt en tevens hygienisch.

Dit is slechts een van vele dozijnen goede wenken waardoor U tijd, werk en geld kunt sparen, welke vervat zijn in een gratis 60 pagina's groot boekje, verkrijgbaar door te schrijven aan Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke St. W., Montreal. (Advertentie)

---

125 Acre Dairy Farm

3 Mijl van Smithville. Kleigrond, melkcontract, 25 koeien, 5 kalveren, grote barn met water, 9 kamer huis. Tractor, ploeg, eg, maaimachine, en. enz. De eigenaar wil graag verkopen. Vraagprijs $ 30,000. Down $ 15,000. Open voor offers.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Tel. LI 9-3894.

Never a dull moment in Ma's House ! !

Voor gezelligheid en goede service, tijdelijk of permanent, write or phone:

MA SCHUURMAN

32 Glenlake Ave., Toronto 9, Ontario. RO 2-7846.

KOSTGANGERS GEVRAAGD

Volledig pension, was inbegrepen. Mrs. VanderMolen, 4137 Elgin St., Burlington. NE 4-9669.

HOLLAND MARSH, Ont. Christian School will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for grades 1 & 2 or for grades 3, 4, & 5 starting September 1, 1960. Each classroom will have less then 30 children. Please send applications to Mr. C. A. Radder, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

The Knox Chr. School of Bowmanville will be in need of

TEACHERS

for the school term 1960-61. Please send applications to Mr. J. Bouma, Box 602, Bowmanville, Ont.

---

100 ACRES MIXED FARM

In Copetown, dicht bij Kerk en school. Reuze 10 kamer brick huis, machineschuur, garage, grote solide barn. 18 koeien, 10 zeugen, 300 kippen. Volledige machinerie. Prachtige mogelijkheden voor uitbreiding. Contact onze farmvertegenwoordiger: Art van Saase.

W. D. TRENHOLM REALTOR
1889 King St. East, Hamilton.
LI 9-6515.

Bargains

West Toronto $ 1000 down, alleenstaand huis, vlak bij T.T.C. en winkels.

Weston $ 2500.— down, grote 6 kamer bungalow, 1300 sq. ft., attached garage, eigenaar is overgeplaatst. Doe een bod!

North Yonge $ 1500.— down, 6 kamer vrijstaande bungalow, vraagprijs $ 14.900.—.

Willowdale $ 13.800.— totaalprijs, mooi en goed onderhouden huis, 2 minuten vanaf Yonge Street.

East End $ 2000.— down, 6 kamers, redelijke vraagprijs. Moet verkocht worden.

Vraag vrijblijvend en gratis advies van:

GERRIT BROOS
Vertegenwoordiger voor Harvey Keith Realtor
181 Eglinton Ave. East, Toronto.
Tel. Zaak: HU 7-3333
Huis: BA 5-5139

DE ROYAL BANK KAN U HELPEN

Onverschillig wie U bent of waar U woont, de plaatselijke filiaalhouder van de Royal Bank is de juiste man om te leren kennen. Hij heeft een uitgebreide ervaring in het district waar U woont en hij kan U van advies dienen in geldzaken en andere aangelegenheden. Gaat hem op elk gewenst tijdstip opzoeken. Zijn diensten zijn zonder enige kosten. De Royal heeft meer filialen in Canada dan elke andere bank.

Wij betalen U 2¾ % interest op Uw spaargeld

THE ROYAL BANK OF CANADA

Uw plaatselijk filiaal — groot of klein — wordt beschermd door de totale activa van de Royal Bank, die de 4 milliard dollar overschrijden.

---

50 Acres Dairy Farm

46 bewerkbaar (4 acre bos). Zeer goed 4 slaapkamer huis, voorzien van moderne keuken, badkamer. Prima barns (geverfd), alum. roof. Kippenhok, machineschuur enz. 4 mijl van Brantford. Prijs $ 24.000.

180 Acres Farm

Prijs $ 25.000. Down $ 8000. 140 bewerkbaar (40 acre bos). Grote creek. Goed 8 kamer huis (2 keukens) en badkamer. Barns zijn voorzien van leidingwater. Deze farm is gelegen tussen Freelton en Galt, heeft 2600 feet highway frontage en is beslist goedkoop.

VOOR een grote keus in huizen, farms, land, investment properties.
VOOR hypotheken en aanvullende financiering van Uw downpayment om de koop mogelijk te maken.
VOOR snelle behandeling en goede resultaten, contact Uw Hollandse vertegenwoordiger,

T. E. BOSMA
Kronas - Valevicius Ltd.
Phone JA 8-8491
Res. Phone JA 9-1760
Hamilton's Largest Realtors
366 Main Street East, Hamilton.

WIJ BETALEN U 8% of 10%

rente per jaar, maandelijks bijgeschreven — op Uw GEGARANDEERD BELEGGINGS CERTIFICAAT
Schrijft of telefoneert om een gratis brochure zonder enige verplichting.

ROBSON - STEWARD LTD.

Kamer 918. 2, Carlton Street, TORONTO 2, Ont. EM 3-8271

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. I

Phone
WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

THE MERCANTILE BANK OF CANADA
Geaffilieerd met de Nationale Handelsbank N.V., Amsterdam

★

GELD UIT NEDERLAND

Kunt U *vlug* en *gemakkelijk* laten overmaken door onze tussenkomst.

Wij verstrekken U gaarne inlichtingen met betrekking tot de mogelijkheid tot overmaking van fondsen die U nog in Nederland heeft.

Stel U daarom met ons in verbinding op een der onderstaande adressen:

THE MERCANTILE BANK OF CANADA

210 Bay Street — TORONTO, Ont. — Tel. EM 2 - 2551

MONTREAL, QUE.
495 Victoria Square
Tel. UN 6-7802

VANCOUVER, B.C.
540 Burrard St.
Tel. TA 8411

Gaat U verhuizen?
dan naar:

VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)

Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van, Stake, Dump en Platformtrucks.
1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office RO 2-7445, residence CR 8-3253

"World Wide Travel Service"

359 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laten Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE

ME 5-5661 - 's avonds HI 4-8280

U HEBT EEN HELE MAATREGEL NODIG!

Wij nemen aan dat U zich heeft aangesloten bij de ONTARIO HOSPITAL INSURANCE. Wat een zeer verstandige maatregel was, daar het U een grote protectie geeft tegen ziekenhuiskosten.

Maar is het U bekend, dat deze verzekering U geen protectie biedt tegen de eveneens vaak zeer hoge kosten van een operatie? En hebt U daarvoor reeds maatregelen getroffen? Zo niet, doe het dan alsnog, want U trof slechts een HALVE maatregel!

Sluit U aan bij onze onderlinge verzekering tegen OPERATIEKOSTEN. Het is niet de bedoeling van onze verzekering om winst te maken, doch om elkaar tegen betaling van een zo laag mogelijke premie te helpen.

De premie bedraagt per jaar: $ 30.— voor een gezin en $ 12.— voor ongehuwden van 18 jaar en ouder. Waarvoor U verzekerd is tegen operatiekosten tot een bedrag van $ 500.— per jaar en per geval. (Fractures en meer andere gevallen inbegrepen).

Het lidmaatschap staat open voor mannelijke en vrouwelijke immigranten van Nederlandse afkomst en van Protestant Christelijke huize, die hun woonplaats in Ontario hebben.

Vraag nog heden ons uitvoerig Inlichtingenboekje, dat U gaarne per omgaande wordt toegezonden.

Christian Reformed Church Co-Op.
Medical & Hospital Society
Box 473 - Hamilton, Ont.

(Adv.)

Prachtig Landgoed te koop

Dit landgoed heeft een prachtig herenhuis met 4 slaapkamers, ruime huiskamer, flinke eetkamer en grote, lichte keuken. Kelder onder het hele huis, centrale verwarming (hete lucht door oliestook), heet en koud water, mooie badkamer.

Er is 13 acre zeer vruchtbaar land, waarvan ongeveer 12 acre beplant met perziken, kersen, druiven, bessen, appels en peren. Practisch alles jonge bomen. Grote soliede barn, een z.g. bankbarn (3-floors). Een prachtig machinepark is in de prijs begrepen. Vraagprijs $ 32.000. Gevraagd downpayment $ 10.000. $ 22.000.— hypotheek beschikbaar tegen 6%.

Deze farm is gelegen aan hoofdweg, aan de grens van de gemeente Fonthill. Deze zeer goed onderhouden fruitfarm is een uitstekende gelegenheid voor een vakman-fruitfarmer, want deze farm heeft een top-productie.

KRAAY AND SCHRIEL, REALTORS
29½ KING STREET, ST. CATHARINES, ONT.
Tel. WEbster 4-1813 of WEbster 4-1563

TUINDERSBEDRIJF

21.000 voet onder glas,lang bestaande zaak als bloemisterij met een gemiddeld omzetcijfer van 30 à 35.000 dollar per jaar. Er is een 3 kamer ouder apartment en een 7 kamer moderne stenen bungalow voor eigenaar. Het gehele bedrijf is in uitstekende staat van onderhoud en ook best geschikt voor het groeien van tomaten. De eigenaar wil verkopen met of zonder bloemen en een goede eigendom of hypotheek kan overgenomen worden als deel van betaling; er moet echter niet minder dan $ 10.000.— voorhanden zijn, de gevraagde volle prijs is $ 55.000 met gemakkelijke betalingen voor de balance. Aanvulling van het downpayment kan verholpen worden indien nodig. Geinteresseerde personen kunnen zich in contact stellen met

Medard Verdegem
Phone St. Catharines, WE 4-1948, of
S. D. COSTEN & Co. Ltd., 24 King St. - MU 5-5447

COMPARE - ANYWHERE en U zult ontdekken
Slager's Furniture Ltd. is toch Voordeliger
645 BARTON STREET EAST PHONE LI 9-9810 HAMILTON ONT.